Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIV Nr. 3503
—
4 pagini
20 bani
—
Miercuri
11 ianuarie 1956

Pentru creșterea neîncetată a productivității muncii

Ai încercat vreodată cititorule să-ți imaginezi cum va arăta peste cinci ani harta patriei? Te-ai gîndit vreodată cît de multe ciocane încrucișate, sonde, turnuri de fabrică sau alte semne convenționale vor trebui să deseneze cartografii pe harta țării în acești cinci ani? Strategii își însemnă cursul bătăliilor prin mutarea de-a lungul și de-a latul hărții a unor steguțe. Ca și ei, cartografii vor marca pe hartă semnele unor bătălii. Ale unor bătălii cîștigate în lupta pentru viață, lumină, bună stare și fericire, măreața luptă a cincinalului, căreia, cîndva, cronicarii îi vor închina tomuri întregi. Aici, la Roman, noul îngrășămînt. Dincoace, la Bicaz, hidrocentrala „V. I. Lenin". În Oltenia, noi orașe ale petroliștilor. În Moldova o nouă pădure de sonde. În Delta o imensă întreprindere pentru exploatarea stufului. Iată ce vor simboliza semnele marcate pe hartă. Și aceste simboluri, părți componente ale mărețului program trasat de Directivele celui de al doilea Congres al partidului, nu sînt altceva decît jaloanele sigure ale drumului către mai bine, către făurirea unei economii socialiste unitare.

Toți oamenii muncii sînt chemați să dea viață minunatului program al partidului. Pentru a face față acestei nobile sarcini trebuie să lucrăm cît mai bine, cu cît mai mult spor, să atingem un nivel cît mai înalt al productivității muncii. Amintește-ți cititorule cuvintele marelui Lenin: „Productivitatea muncii este, în ultimă analiză, factorul cel mai important, cel mai de seamă al victoriei noii orînduiri sociale".

Aplicînd cu consecvență învățăturile lui Lenin, partidul nostru acordă o deosebită atenție problemei productivității, călăuzind oamenii muncii din țara noastră pe calea găsirii celor mai potrivite mijloace de mărire neîncetată a productivității.

Așa cum ne arată raportul C.C. al P.M.R. la cel de al II-lea Congres al partidului, principalele căi de mărire a productivității muncii constă în generalizarea metodelor avansate de muncă, folosirea deplină a utilajului, întrebuințarea completă a timpului de lucru, înlocuirea în procesul tehnologic a ceea ce este învechit și introducerea cu hotărîre a tehnicii noi.

S-au făcut multe în aceste domenii în industria noastră. Mărturie sînt nenumăratele fabrici noi, modern utilate, ca și reutilarea altora vechi, mărturie este numărul, în permanentă creștere, de fruntași în producție, oameni înaintați ai epocii noastre. Mărturie este faptul că în decursul primului cincinal productivitatea muncii a crescut cu 47,7 la sută pe ansamblul industriei. Aceste realizări însă nu reprezintă în întregime posibilitățile existente în întreprinderile noastre socialiste. Ele sînt încă departe de sarcina trasată de partid, ca în primul cincinal să fie realizată o creștere a productivității muncii de 75 la sută.

Dat fiind faptul că ridicarea nivelului de trai este strict condiționată de creșterea nivelului productivității muncii, nerealizarea sarcinilor în domeniul productivității muncii a avut ca urmare nerealizarea în întregime a nivelului de trai prevăzut pentru anul 1955. Cu toate că în anii primului cincinal s-au făcut însemnați pași înainte în ce privește ridicarea nivelului material și cultural al celor ce muncesc, realizările ar fi fost și mai mari dacă în acești ani toate ramurile producției industriale ar fi sporit productivitatea muncii și ar fi redus prețul de cost la nivelul stabilit prin planul cincinal.

Ținînd seama de faptul că o creștere cu numai 1 la sută a productivității muncii în industria socialistă ar da o producție suplimentară în valoare de aproape 450 milioane lei pe an să ne imaginăm ce imense foloase pentru țară, pentru fiecare om al muncii în parte, reprezintă obținerea unor roade cît mai bogate în lupta pentru sporirea productivității.

Fiecare om al muncii este profund interesat în mărirea neconteniță a productivității muncii, mijlocul principal pentru reducerea prețului de cost, pentru întărirea capacității economice a patriei, pentru ridicarea nivelului de trai al tuturor celor ce muncesc.

În cursul celui de al doilea cincinal, pe baza însușirii și utilizării mai bune a tehnicii create în primul cincinal, a introducerii tehnicii înaintate și a mecanizării în toate ramurile economiei naționale, a îmbunătățirii organizării muncii și a ridicării nivelului cultural și tehnic al oamenilor muncii, productivitatea muncii va crește cu cel puțin 45—50 la sută în industrie, 50—55 la sută în construcție și 40—45 la sută în sectorul agricol de stat. Ce accent important punem pe productivitate îți dai lesne seama dacă știi că producția industrială va crește pe seama creșterii productivității muncii în proporție de cel puțin 75—80 la sută.

Pentru încununarea cu succes a eforturilor depuse în scopul măririi productivității muncii este necesară în primul rînd răspîndirea pe scară largă a experienței fruntașilor. Călătoriile prin țară ale strungarului Constantin Vasilache, Erou al Muncii Socialiste și ale altor fruntași în producție din diferite ramuri industriale, schimburile de experiență organizate cu aceștia, au dat rezultate pozitive.

Față de importanța acestei probleme însă, ministerele, conducerile întreprinderilor, comitetele și sindicatele fac încă prea puțin, lucrează sporadic și nu desfășoară acțiuni sistematice, de mare amploare, cu urmărirea perseverentă a rezultatelor. Nou, sub orice formă s-ar ivi, trebuie încurajat, stimulat, extins. Birocratismul, care ține în loc extinderea și generalizarea experienței înaintate, împiedicînd ca aceasta experiență să devină un bun al tuturor (cum se întîmplă la Combinatul metalurgic Reșița), care desconsideră inițiativele și propunerile de inovații venite din masă, trebuie extirpat ca o cangrenă periculoasă.

În condițiile regimului nostru nu au ce căuta asemenea manifestări și cei care au atitudini formale, birocratice, față de tehnica nouă, de metodele noi. Ei trebuie combătuți cu asprime, orice muncă ar avea.

Productivitatea este strîns legată și de felul în care sînt folosite utilajele și mecanismele. Călătorind în Valea Jiului ești martorul unor transformări radicale, atît a înfățișării locurilor în care locuiesc mineri, cît și mai ales a locurilor în care muncesc aceștia. Nenumărate mașini și mecanisme moderne, care ușurează munca, au fost aduse aci în anii primului cincinal. Statul a investit în această perioadă aproape 3 miliarde lei pentru înzestrarea minelor cu mașini și mecanisme destinate încărcării și transportului în subteran, precum și mecanizării complexe a lucrărilor de abataj. Din cauza lipsei de preocupare a Ministerului Industriei Cărbunelui și direcțiilor de mine însă, utilajul acesta nu a fost folosit din plin, aceasta influențînd negativ productivitatea muncii.

Mai sînt și alte sectoare de lucru în care munca nu se desfășoară pe măsura posibilităților oferite de utilajul modern; fie din cauza neritmicei aprovizionări cu materii prime și materiale, fie din cauza insuficientei preocupări pentru calificarea muncitorilor, fie pentru că datorită unor deficiențe de organizare, în unele mine, fabrici și uzine, mașinile nu sînt folosite la reala lor posibilitate.

Fiecare muncitor este dator să combată cu hotărîre asemenea deficiențe, să caute să cunoască cît mai bine secretele mașinii și să o facă să funcționeze ritmic, normal, fără a pierde nici o fărîmă din posibilitățile ei de producție. Folosiți rațional mașina și timpul de lucru! Luptați pentru norme tehnice stabilite în mod științific, corespunzătoare nivelului actual de utilare tehnică a întreprinderilor și al experienței în producție, acumulate de masa muncitorilor! Asemenea norme stimulează inițiativa și eforturile celor ce muncesc, în vederea sporirii masei produselor, pe baza creșterii productivității muncii, singura cale de ridicare a nivelului de trai. Pentru a obține o reală creștere a masei produselor, o reală ridicare a nivelului de trai, este necesar și obligatoriu ca întotdeauna nivelul creșterii productivității muncii să fie mai mare decît nivelul de creștere al fondului de salariu.

Privește cititorule harta patriei! Gîndește-te la înfățișarea țării peste cinci ani, gîndește-te că principalul mijloc de ridicare a nivelului de trai al poporului este ridicarea productivității muncii. Gîndește-te la aceasta și pornește cu hotărîre la luptă, alături de milioane de oameni ai muncii, pe drumul izbînzilor, arătat de partid.

Solemnitatea unor decorări la Prezidiul Marii Adunări Naționale

Marți la amiază, a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naționale solemnitatea unor decorări.

Au asistat tovarășii dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, A. Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, și alții.

Pentru activitatea depusă și ajutorul dat mișcării muncitorești în lupta pentru eliberarea patriei de exploatare și de jugul fascist, au fost decorați cu ordinele „Apărarea Patriei" clasa 3-a, „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa 5-a și Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist" 31 de tovarăși.

După ce s-a dat citire decretelor Prezidiului Marii Adunări Naționale pentru conferirea ordinelor și medaliilor, tovarășul dr. Petru Groza a înmînat celor prezenți înaltele distincții.

Tovarășul dr. Petru Groza a felicitat apoi pe cei decorați.

Au răspuns mulțumind pentru distincțiile acordate, tovarășii Avram Caras Iosub și Ștefan Petrache.

(Agerpres)

Conferințe pentru popularizarea Directivelor congresului partidului

Societatea pentru Răspîndirea Științei și Culturii a organizat un ciclu de conferințe pentru popularizarea Directivelor celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Pentru întocmirea și ținerea conferințelor au fost atrași zeci de oameni de știință și cultură, printre care academicieni, profesori universitari și laureați ai Premiului de Stat.

Conferințele se vor ține la lectoriul central și la universitatea populară S.R.S.C. din București, precum și în numeroase centre din țară, de către conferențiari din Capitală.

Astfel, în afară de conferințele programate în Capitală, numai în cursul acestei luni vor ține conferințe în țară un număr de 120 oameni de știință și cultură. Astfel, de pildă, la data de 15 ianuarie a.c. prof. univ. Mircea Ionescu va conferenția, în orașul Tecuci, despre **„Microelementele și rolul lor în sporirea producției agricole"**. La Suceava, în ziua de 22 ianuarie a.c., va avea loc conferința **„Energia atomică și folosirea ei în agricultură"** a prof. univ. Horia Slușanschi.

„Orașe noi pe harta patriei", „Industrializarea socialistă în R.P.R.", „De ce depinde scăderea prețului de cost", „Perspectivele dezvoltării economiei R.P.R. în cel de al doilea plan cincinal", „Tehnica nouă în cel de al doilea plan cincinal", „Cooperația de producție agricolă — calea bunei stări a țărănimii muncitoare", „Avantajele profilării, specializării și cooperării întreprinderilor", — iată încă cîteva dintre conferințele programate în țară.

Luînd ca bază tematica acestor conferințe și pe baza necesităților și specificului local, filialele își vor putea întocmi planuri speciale de popularizare a Directivelor celui de al II-lea Congres al partidului.

Institutul Astronomic din București se pregătește pentru lucrările anului geofizic internațional

Printre cele 47 de state care vor colabora la lucrările anului geofizic internațional — 1 iulie 1957—31 decembrie 1958 — se află și țara noastră. Aceste lucrări, fără precedent în istorie, vor avea loc sub egida Uniunilor internaționale de astronomie, de geodezie-geofizică, de radioștiință și a Comitetului Special al Anului Geofizic Internațional. Ele au ca scop studierea pămîntului atît la suprafața lui cît și în adîncime, a fenomenelor din atmosferă în legătură cu activitatea solară, precum și a influențelor razelor cosmice la mare înălțime. Se vor observa neregularitățile rotației terestre în vederea instituirii timpului cu scurgere uniformă, socotit după mișcarea pămîntului pe orbita sa. Pe baza rezultatelor obținute în anul geofizic, se vor stabili metodele de lucru pentru viitor.

În problema timpului uniform, Observatorul astronomic din București este angajat cu o parte foarte importantă în lucrările repartizate între 10 observatoare, care lucrează sub egida Academiei de Științe din Uniunea Sovietică. Pentru lucrările care se vor desfășura, Observatorul din București este utilat cu unul din cele mai perfecționate cercuri meridiane, cu un ecuatorial fotografic de 6 m. lungime focală, cu pendule fundamentale, cu o mașină de cea mai mare precizie de măsurat clișee astrofotografice, cu o instalație radioreceptoare de semnale orare științifice și altele.

În anii primului nostru cincinal au fost procurate pendula fundamentală Riefler, mașina de măsurat Zeiss și un spectroscop de protuberanțe. În vederea anului geofizic internațional s-a comandat una dintre cele mai mari lunete reversibile Zeiss și se vor procura două orologii de cuarț împreună cu toate accesoriile (postemițător de semnale orare, 4 cronografe de cea mai înaltă precizie etc.). Se comandă și un filtru monocromatic pentru cercetarea soarelui și o tablă ecuatorială. De asemenea, se va construi o cupolă pentru observații solare.

Pentru lucrările Observatorului în domeniul seismologic sînt prevăzute comenzi de pendule seismice de cea mai mare sensibilitate și construirea unei stații centrale la cîmp deschis. Cercetările au în vedere studiul seismicității țării, al constituției scoarței terestre, pentru rezolvarea problemei de mare importanță practică a raionării seismice, în vederea avizelor de dat la amplasarea marilor clădiri, a podurilor, viaductelor etc.

(Agerpres)

Din experiența întovărășirilor fruntașe

Cum ne-am organizat munca

S-au împlinit trei ani de cînd 51 de familii de aici din Săcele ne-am hotărît să formăm o întovărășire agricolă. Cînd am pornit la muncă, nu știam nici noi prea bine cum o să ne descurcăm. Statutul fusese citit și prelucrat dar mulți încă nu erau dumiriți asupra felului în care vor munci după ce tractoarele vor trece peste hotare. Unora poate le-a fost greu să se obișnuiască cu gîndul că nu-și mai pot recunoaște pămîntul cuprins în tarlaua cea mare a întovărășirii. Dar hotărîrea luată de la început să lucrăm pămîntul ca într-o mare gospodărie s-a respectat în fiecare an. Rezultatele pe care le-am dobîndit ne-au arătat că am pornit pe un drum bun.

Avem acum în întovărășire o suprafață arabilă de 463 ha. Cultivarea acestui pămînt se face în așa fel încît aduce folos tuturor membrilor. Chibzuirea culturilor, hotărîrea suprafețelor pe care să le ocupe fiecare plantă se face pe toată suprafața întovărășirii. Odată discutat acest plan cu toți membrii, repartizăm fiecărula culturile care îi revin, după suprafața de pămînt pe care o are în întovărășire, ținînd seama bine-înțeles de dorința și nevoile pe care le are.

Pentru anul acesta am hotărît că vom avea 190 ha de grîu, 40 ha secară, 100 ha porumb, 20 ha floarea-soarelui, 40 ha în de ulei, 20 ha rapiță și alte culturi. Unui membru, care are de pildă 10 ha îi revin 4 ha de grîu, 2 ha porumb, 1 ha rapiță, 1 ha in, 1 ha cîrz etc. Pentru culturile tehnice întovărășirea încheie contracte și repartizează aceste culturi celor care doresc și au brațe de muncă mai multe. Pentru a putea face față tuturor lucrărilor, e nevoie de o cît mai bună organizare a muncii.

În afara arăturilor, semănării cerealelor, floarei-soarelui și porumbului și recoltării păioaselor, toate celelalte lucrări le executăm cu brațele de muncă din întovărășire.

Învățînd din munca anilor trecuți, în anul 1955 ne-am organizat pe echipe. S-au format astfel 4 echipe de cîte 10-12 familii, cărora li s-a repartizat cam aceeași suprafață de teren în fiecare din solele întovărășirii, astfel încît să fie cuprinse toate culturile.

Lucrînd în felul acesta, desigur că se întîmplă ca unii să nu-și poată lucra întreaga suprafață care le revine la o cultură sau alta. Pămîntul trebuie însă lucrat, deoarece este în interesul tuturor să se obțină o recoltă medie la hectar cît mai mare. Cei ce au de lucru mai puțin vin în ajutorul celor lipsiți de atelaje sau de brațe de muncă. Munca lor trebuie să fie însă răsplătită și pentru a putea face acest lucru se ține o evidență a muncii fiecărula. Pentru lucrările făcute în plus s-a hotărît un anumit tarif în bani sau produse, după felul lucrării, tarif pe care îl plătesc cei care au fost ajutați la diferite munci. Astfel, pentru prășit porumb se cuvin 15 lei pe zi, pentru secerat 1 ha grîu se cuvin 30 kg produse pentru mașină și 30 kg pentru perechea de animale, pentru cărat 20 kg la hectar și așa mai departe. Banii și produsele se string de către conducerea întovărășirii și se împart la cei ce au lucrat în plus, după munca pe care au făcut-o.

Astfel, Dimciu Grăniceru, Ene Grigorie și alții care nu au putut cără grîul de pe suprafața ce le-a revenit au dat o cantitate de 370 kg grîu care s-a împărțit la 7 membri care au executat această lucrare.

Organizîndu-ne astfel munca, putem face la timp toate lucrările, căci oamenii sînt interesați să muncească știind că așa dobîndește fiecare mai multe produse și că munca lor nu rămîne nerăsplătită.

Lucrările făcîndu-se în comun și împărțirea produselor se face în același fel. Adunăm la un loc tot ceea ce obținem, plătim din aceasta datoriile față de stat, lucrările S.M.T., oprim sămînța, iar restul se împarte membrilor după suprafața de pămînt cu care au venit și care a fost repartizată pe diferite culturi.

În felul acesta se face și împărțirea banilor obținuți pe culturile contractate. La fel, de pildă, fiecăruia, dintre cei 40 de întovărășiți i-a revenit, lucrînd cîte 1 ha, cîte 1925 lei.

Muncind în comun și împărțindu-ne produsele în felul acesta fiecare întovărășit primește pe drept ceea ce i se cuvine pentru pămîntul cu care a intrat în întovărășire și pentru munca sa.

ALEXANDRU NEAGOE
Președintele întovărășirii agricole „Filimon Sîrbu" din comuna Săcele, raionul Istria

Minereu de mangan peste plan

SUCEAVA. — În galeriile subterane sau la funicularele cu care se transportă minereul, minerii de la Arșița, Dealul Rusului, „Filimon Sîrbu" și de la alte mine luptă pentru traducerea în viață a Directivelor Congresului partidului care prevăd sporirea pînă în anul 1960 a producției de minereu de mangan cu peste 40 la sută față de anul 1955.

În primele 6 zile din acest an minerii din bazinul Dornelor au extras peste plan sute de tone de minereu de mangan. Minerii de la minele „Emil Bodnăraș" și „Filimon Sîrbu" au extras cu 34 la sută mai mult minereu. În primele rînduri ale întrecerii sînt minerii Negrea Nichita și Nicolae Niculiță de la mina „Filimon Sîrbu".

PREZIDIUL MARII ADUNĂRI NAȚIONALE A REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

DECRET

pentru stabilirea datei alegerilor deputaților în sfaturile populare

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne decretează:

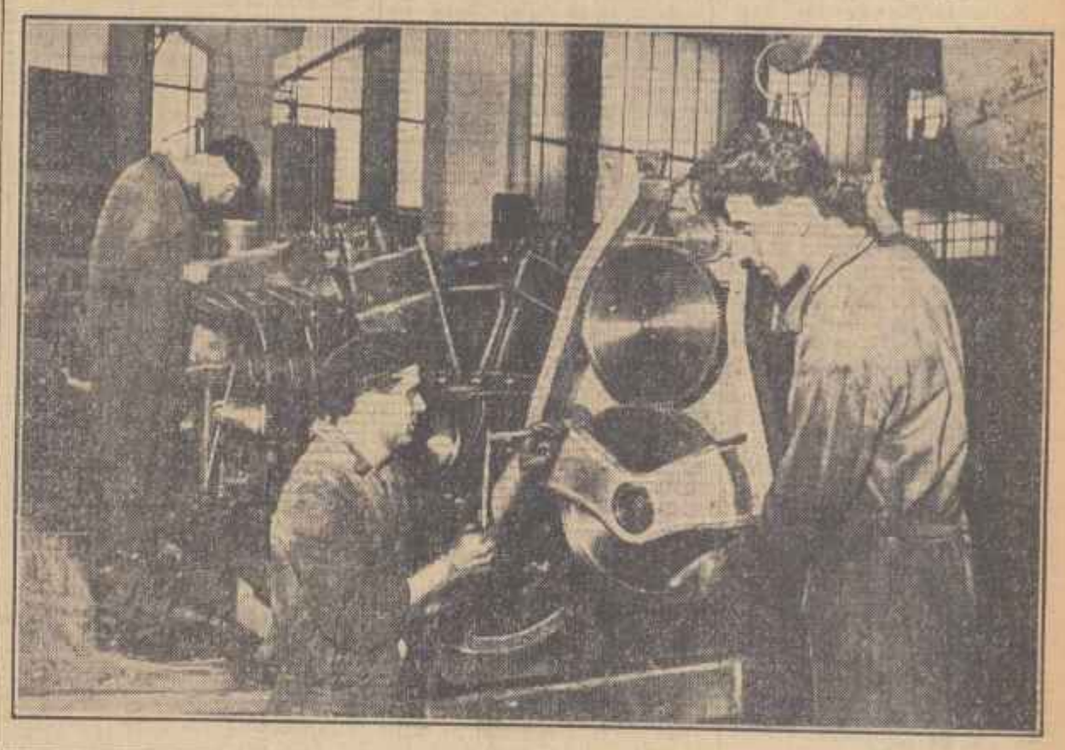
Art. unic. Data alegerii deputaților în sfaturile populare se stabilește la 11 martie 1956.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale,
PETRU GROZA

Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale,
A. BUNACIU

Directivele Congresului partidului prind viață

CONSTRUCTORII MOTORULUI DE 450 C. P.

Despre motorul de 450 C.P. s-au scris multe. Acest uriaș cu un radiator ce pare a cuprinde cel puțin 8 radiatoare ale unor camioane mari, este construit de colectivul sectorului motoare al uzinelor „23 August" și destinat exploatărilor petrolifere.

În clișeul nostru: Tovarășii Dan Stelian și Costel Constantinescu, care dau aproape cîte două norme zilnic, montează intermediarul motorului.

Importante inovații ale comunistului Ștefan Covacs

TIMIȘOARA. — Comunistul Ștefan Covacs, strungar la întreprinderea „Electromotor", străduindu-se să aplice noi metode în munca sa, a obținut rezultate din ce în ce mai bune. El a reușit să perfecționeze tot mai mult metoda de prelucrare a metalelor, fapt pentru care este apreciat de colectivul de muncă în care lucrează.

Cu cîteva luni în urmă, după o muncă încordată cu ajutorul inginerului Eugen Seracin, a reușit să automatizeze diferite operații de prelucrare a pieselor mici din laminate. Cu ajutorul acestei inovații, se prelucrează azi șase repere, ceea ce duce la o sporire considerabilă a productivității muncii. Lucrînd după această inovație strungarul Covacs realizează în 8 ore o producție echivalentă cu 60—70 ore de muncă.

Zilele trecute comunistul Ștefan Covacs a pus în aplicare o nouă inovație. De mult timp pe acest strungar îl frămînta ideea extinderii automatizării și la prelucrarea pieselor turnate. Ajutat de inginerul Eugen Seracin el a adaptat această inovație și la prelucrarea capacelor rulment de la motoarele electrice.

Piesa turnată se fixează în strung, iar toate operațiile de prelucrare, adică strunjirea exterioară, frontală, interioară și strunjirea canalelor de ungere se execută de dispozitivul automat. Automatizarea constă din dispozitive montate pe un suport, unde sînt fixate cuțitele pentru prelucrare. Dispozitivele sînt acționate de came montate pe un arbore, care, prin transmisie, primește mișcarea de rotație de la șurubul folosit pentru avansul automat transversal.

Lucrînd cu această inovație, el a reușit să reducă timpul de prelucrare a unui capac de la 15 minute la cca. 2 minute. În momentul de față se pot prelucra — în acest mod — toate capacele pentru motoare. Autorul acestei inovații nu se mulțumește însă cu acest nou succes, ci el se străduiește să perfecționeze noul sistem de prelucrare.

Au redus timpul de montaj

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru). — Începînd din acest an, noul tip românesc de instalație de foraj la mare adîncime (instalația 3200) al cărei prototip a fost construit anul trecut, va fi produs în serie la uzina „1 Mai" Ploești. Chiar din primele zile ale noului an, muncitorii, tehnicienii și inginerii secțiilor mecanică 1, mecanică 2, cazangerie, oțelărie, etc. au pornit cu însuflețire la pregătirea pieselor noii instalații, realizîndu-se numai în secția mecanică 2 peste 30 la sută din primele piese.

Pentru a putea realiza un număr cît mai mare de astfel de instalații de foraj la mare adîncime, lăcătușul Dobre Stan a propus conducerii uzinei reducerea cu 10 la sută a normei pentru timpul necesar montării și asamblării sănilor.

Această inițiativă pusă în practică a dus la realizarea unei economii de timp de 483 ore, ceea ce reprezintă o sumă economisită de peste 3000 lei la fiecare instalație.

Însușindu-și o mai bună calificare, membrii echipei lui Dobre Stan au reușit ca în urma noilor normări, nu numai să realizeze aceleași depășiri de normă ca înainte, ci chiar să le întreacă. În ziua de 9 ianuarie bunăoară, Dobre Stan cu echipa lui, au realizat o depășire a normei de 150 la sută, reducînd totodată timpul de montaj la o săniuță de „instalație 3200" cu 15 ore.

Succesele petroliștilor din Moldova

BACĂU — Anul care a trecut a fost bogat în realizări pentru petroliștii din Moldova. În cinstea Congresului partidului ei și-au îndeplinit cu mult înainte de termen planul anual de producție, extrăgînd în plus, pînă la 31 decembrie, sute de mii de tone de țiței. La sfîrșitul primului cincinal producția de țiței din Moldova a fost de peste 9 ori mai mare în comparație cu anul 1950.

Directivele celui de al II-lea Congres al partidului prevăd creșterea continuă a producției de țiței.

Petroliștii de la Trestul 4 Moinești vor realiza în acest an o producție de țiței cu 8,3 la sută mai mare față de anul 1955. În acest scop conducerea trestului a adoptat, la propunerile muncitorilor, o serie de măsuri tehnico-organizatorice printre care: repunerea în producție a unor sonde inactive, extinderea metodei de fisurare hidraulică, utilizarea mai rațională a brigăzilor de intervenție, întocmirea de grafice pentru operațiile de decarafinare a sondelor și altele.

Hotărîți să îndeplinească cu cinste sarcinile sporite ce le revin, petroliștii din Moldova au extras în prima săptămînă a noului an 24 tone de țiței peste plan.

(Agerpres)

Bogată activitate culturală în satele patriei noastre

Spicuiri din presa locală

Popularizarea documentelor Congresului

Organizațiile de bază din comuna Roșcani, regiunea Hunedoara, acordă o mare atenție popularizării documentelor celui de al II-lea Congres al P.M.R. In zilele Congresului au fost organizate audiții colective la radio, atît la căminele culturale cît și în casele țăranilor muncitori care au aparate de radio. Casele țăranilor muncitori Josan Petru din Roșcani, Barna Ioan, Mircea Dan și ale altora din Mihăești, în toată perioada Congresului au fost pline de țărani muncitori veniți să asculte la radio Raportul de activitate al C. C. al P. M. R., prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej și alte documente ale Congresului.

Organizațiile de bază nu s-au mărginit numai la atît. Pentru ca Raportul prezentat la Congres să fie cît mai bine cunoscut, organizațiile de bază au organizat prelucrarea lui pe capitole în adunări deschise. Într-o adunare deschisă la care au participat utemiștii și comisia de femei, s-a dezbătut acea parte a Raportului în care sînt analizate lipsurile unor organizații de partid în conducerea organizațiilor U.T.M. și în antrenarea femeilor la activitatea obștească.

Într-o altă adunare deschisă, la care au participat deputații sfatului popular, activul fără de partid, agitatorii și țăranii muncitori fruntași, s-a dezbătut capitolul în care este analizată problema transformării socialiste a agriculturii.

Organizațiile de bază au prevăzut în planurile lor de măsuri să îmbunătățească și mai mult activitatea căminelor culturale, să mărească numărul cercurilor de citit în așa fel încît toți țăranii muncitori din comună să aibă posibilitatea să cunoască cît mai amănunțit documentele Congresului.

(„DRUMUL SOCIALISMULUI" *din Hunedoara*).

În casa lui Ioan Borha a pătruns lumina cărții

Pe una din ulițele Nădabului, la nr. 50, e o casă cu nimic deosebită de celelalte. Dacă intri în această casă îl găsești pe Ioan Borha citind un ziar alături de nevastă-sa, Maria, care-i adîncită în lectura romanului „Pămînt desțelenit" de Șolohov.

Începe să se facă seară. Pe poarta curții intră în fugă un copilaș negricios. Intră în tindă și apoi în casă. Să tot aibă 8-9 ani.

Îl cheamă Onică. Și lui îi place tare mult cartea. La școală învață bine și e mereu premiant. Maica-sa i-a fost de tare mult folos în îndrăgirea cărții. Ea a fost aceea care i-a deslușit pentru prima dată semnele nețiute de el ale primei cărți: abecedarul.

Lelea Maria a îndrăgit cărțile încă de pe vremea cînd era copilă, pe băncile școlii. Pe atunci însă nu prea avea ce să citească. Acum însă are. Sînt multe cărți la bibliotecă din comună.

De mulți ani membrii acestei familii sînt cei mai frecvenți cititori ai bibliotecii căminului cultural. Setea de cultură a acestei familii de țărani muncitori nu se irosește în zadar. Nu sînt puțini acei locuitori ai Nădabului care venind ca prieteni, vecini, cunoscuți sau neamuri în casa lui Borha, au prins și ei gustul cititului. Îngrozind mereu numărul prietenilor cărții din Nădab. Nu de puține ori este văzut țăranul muncitor Borha stînd de vorbă la cămînul cultural sau în uliță cu alți țărani muncitori, citindu-le din ziar și comentînd evenimentele interne și internaționale. Nu de puține ori stă de vorbă la șezători sau în ulițe în zilele de odihnă și lelea Maria cu vecinele și cunoscutele sale. Ea le citește din cărți și le dă sfaturi prețioase. Sînt multe femei în Nădab care, stînd de vorbă cu lelea Maria — cea care citește multe cărți — s-au lecuit de superstiții și de folosirea leacurilor băbești. Ele vin cu încredere să-i ceară sfaturi și lelea Maria le ajută cu multă bucurie.

(„FLACĂRA ROȘIE" *din Arad*)

Acum în lunile de iarnă, cînd ogoarele sînt acoperite cu zăpadă, în satele patriei noastre se desfășoară o vie activitate. Odată cu munca ce o depun pentru îngrijirea animalelor și pentru pregătirea lucrărilor agricole de primăvară, oamenii muncii de pe ogoare participă cu însuflețire la activitatea ce se desfășoară pe tărîm cultural. La căminele culturale, la biblioteci, la casele de citit, la colțurile roșii, țăranii muncitori își petrec timpul liber în chip folositor. Fie că participă la dezbaterea documentelor elaborate de cel de al II-lea Congres al partidului, fie că iau parte la activitatea echipelor artistice, fie că asistă la conferințe sau urmăresc cursurile agrozootehnice, fie că participă la o șezătoare sau citesc o carte de la bibliotecă sătească, oamenii muncii din satele patriei noastre folosesc perioada lunilor de iarnă pentru a-și ridica cunoștințele culturale și politice, își petrec în chip plăcut ceasurile libere, învățînd totodată cum să muncească mai chibzuit pămîntul pentru ca în acest an să obțină roade cît mai bogate.

Publicăm în continuare materiale apărute în presa locală care oglindesc activitatea culturală ce se desfășoară în diferite sate.

Se extinde rețeaua de radioficare

Una dintre comunele de pe cuprinsul regiunii Ploești care în anii regimului democrat-popular a fost electrificată în întregime și radioficată aproape în proporție de 60 la sută, este și Aninoasa din raionul Tîrgoviște. Această comună, populată în majoritatea ei de muncitori petroliști și mineri, dispune astăzi de o puternică stație de radioficare cu un studio modern și cu o capacitate de multe mii de difuzoare.

Recent, datorită inițiativei comitetului executiv al sfatului popular comunal, în frunte cu președintele său Ion Stoian, în satele Viforita, Săteni, precum și în comuna Glodeni, din raionul Pucioasa, comună aproape de Aninoasa, s-a întreprins acțiunea extinderii rețelei de radioficare.

Mobilizați de deputați, locuitorii acestor sate au executat grupele necesare stîlpilor purtători de rețea, iar mulți stîlpi au și fost instalați. Rețeaua radioficării va fi astfel extinsă cu aproape 20 km., iar pînă la sfîrșitul lunii februarie vor fi introduse încă 1.000 difuzoare în casele locuitorilor din satele Viforita, Săteni și din comuna Glodeni.

(„FLAMURA PRAHOVEI" *din Ploești*).

Pe drumul revoluției culturale

Revoluția culturală ce se desfășoară în satele regiunii Cluj cuprinde mase tot mai largi de oameni ai muncii gata nici de a-și îmbogăți cunoștințele cu noile cuceriri ale științei și culturii, de a participa activ la viața culturală. Peste 140.000 de țărani muncitori din satele regiunii Cluj sînt în prezent cititori în cadrul celor 1.010 biblioteci sătești, case de citit sau la cămine culturale. Concursurile echipelor de artiști amatori care s-au desfășurat în acești ani au contribuit la ridicarea pe o nouă treaptă a activității acestora, antrenînd în același timp mase tot mai largi de oameni ai muncii. De la 450 de echipe artistice cîte existau în 1948, numărul lor a ajuns în prezent la 2.650, cuprinzînd peste 26.000 de artiști amatori. În satele unde altă dată nu era nici măcar local de școală, în anii regimului democrat-popular au luat ființă nu numai școli, ci alături de acestea se ridică, clădiri pentru cămine culturale mîndria țăranilor muncitori care vin aici să soarbă cu sete din izvorul culturii care le deschide orizonturi noi de lumină și viață.

(„FACLIA" *din Cluj*).

Activitate rodnică în raionul Fetești

Pentru sprijinirea metodică a activității culturale din raion, casa de cultură din Fetești a luat inițiativa de a organiza diferite forme de activitate model la sate. Astfel de curînd s-a organizat, prin instructorul Dobre Ștefan, o seară culturală model la căminul cultural din comuna Vlădeni. În cadrul acestei manifestări, tov. ing. Aurel Gherghenciu a făcut o expunere cu privire la realizările politice sociale și culturale din țara noastră, legate și de specificul raionului și comunei respective.

A urmat apoi un program artistic dat de brigada artistică de agitație a căminului cultural din comuna Vlădeni și de orchestra condusă de tov. Ștefan Dragnea.

Casa de cultură din Fetești a organizat, de asemenea programe artistice la inaugurarea gospodăriei colective din comuna Chioara, precum și o seară distractiv-educativă pentru tineret, în comuna Făcăieni.

(„DOBROGEA NOUA" *din Constanța*)

Cifre și fapte

În anii regimului de democrație populară viața culturală în raionul Botoșani a căpătat o amplă dezvoltare.

La cele 114 cămine culturale din satele raionului au fost prezentate în cursul primului cincinal 3680 manifestări artistico-culturale de către 176 echipe și brigăzi artistice. Celor 65.394 de cititori le-au fost puse la îndemînă prin bibliotecile căminelor culturale și caselor de citit un număr de 121.700 cărți și broșuri.

În cadrul căminelor culturale s-au ținut 33.200 conferințe, 12.700 șezători, au fost prezentate 2.700 spectacole cinematografice.

În ultimul timp, numărul localurilor pentru căminele culturale a crescut cu încă 5 construcții noi, realizate prin autoimpunere.

(„CLOPOTUL" *din Botoșani*)

Răspunsuri la întrebările cititorilor pe temele Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R.

Sarea — materie primă de bază a industriei chimice

Printre scrisorile sosite la redacție se află și cea a tov. Nicolae Stoenescu, ajutor la Complexul C.F.R. „Grivița Roșie". Tovarășul ne întreabă despre însemnătatea zăcămintelor de sare din țara noastră pentru dezvoltarea industriei chimice în anii celui de al doilea cincinal. Publicăm astăzi articolul „Sarea — materie primă de bază a industriei chimice" ca răspuns la scrisoarea tov. Nicolae Stoenescu.

Ing. Teodor Sorin
director general al direcției generale a industriei chimice de bază din Ministerul Industriei Chimice

Se poate spune fără exagerare că țara noastră este pardosită cu sare. Masive întregi de sare aproape pură se găsesc răspîndite în numeroase locuri din subsolul patriei. De la Cacica pînă la Ocnele Mari, de la Slănic pînă la Ulcoara, țara este împînzită cu masive de sare. Examinînd mai îndeaproape industrializarea chimică a acestei bogății naturale putem observa următoarele aspecte:

Exploatarea sării se face atît pe cale uscată cît și pe cale umedă. În primul sistem, se utilizează havuzele care înlocuiesc munca istovitoare de altă dată a săpăturilor de sare. Zăcămintele de sare de mare puritate precum și mărimea acestor zăcăminte au permis aplicarea celui de al doilea sistem, extracția sării prin sonde, pe baza injectării apei în zăcăminte, obținîndu-se în felul acesta o reducere importantă a prețului de cost al saramurii, care reprezintă doar 25% din prețul de cost al sării extrase din saline.

Extrasă printr-un sistem sau altul, sarea are multiple și diverse utilizări în industria noastră chimică. Să vedem pe scurt cîteva din ele. Creșterea producției de sodă calcinată de pildă, de cca. 4 ori în decursul celui de al doilea plan cincinal se bazează în primul rînd pe extracția de sare. Sporirea producției de sodă calcinată va contribui atît la dezvoltarea industriei de geamuri, cît și la creșterea producției de săpun. Soda găsește o largă întrebuințare și în gospodărie. Île sub formă de sodă calcinată, cristalizată sau în amestecurile bine cunoscute, sodil și calcil. Nu mai puțin importantă va fi contribuția adusă de creșterea producției de sodă la dezvoltarea industriei de coloranți și a industriei farmaceutice. Pe aceeași bază de materie primă — sarea — se va dezvolta în viitorii ani și producția de sodă caustică, necesară atît fabricării mătăsii artificiale cît și industriei petrolului.

Rezervele de calcar, bogate în carbonat de calciu și aflate în imediata apropiere a zăcămintelor de sare vor permite realizarea unor noi fabrici de produse sodice foarte rentabile. Astfel se va mări capacitatea uzinelor de produse sodice de la Ocna Mureș, pînă la 300.000 tone pe an și se va pune în funcțiune prima linie de 150.000 tone de la o nouă uzină de produse sodice de mare capacitate.

O altă cale de obținere a sodei, a celei caustice, însă de data aceasta ca produs secundar, pornind de la sare, este așa numita cale electrochimică. Am menționat în mod special soda caustică „produs secundar", deoarece produsul principal obținut prin acțiunea curentului electric este clorul.

Clorul este un gaz galben verzui, mai greu decît aerul. Este un gaz periculos — care devine însă un prieten foarte bun al omului cînd acesta îl folosește în scopuri pașnice: distruge microbii din apa de băut, albește țesăturile, este întrebuințat pe scară largă în industria celulozei.

Creșterea producției de clor este deosebit de importantă, deoarece pe această bază se realizează astăzi un număr foarte mare de produse care se folosesc în industrie și agricultură. În viitorii cinci ani se vor mări capacitățile la uzinele de clor existente, se va construi o nouă uzină care va produce anual 25.000 tone clor și 30.000 tone sodă electrolitică. Clorul combinat cu benzenul de pildă formează baza majorității produselor utilizate în prezent pentru stîrpirea dăunătorilor în agricultură, cît și a insectelor propagatoare de maladii în mediul uman.

În ultimii zece ani, s-a dezvoltat în mod deosebit în întreaga lume, o nouă ramură a chimiei, chimia maselor plastice. Unele din aceste produse servesc cu deosebit succes la izolarea conductelor metalice pentru lichide care atacă metalele, cum ar fi policlorura de vinil sau de viniliden mase plastice care au o rezistență ridicată la acțiunea agenților corosivi. Această nouă ramură a industriei chimice, industria farmaceutică și industria coloranților există în mare parte și va căpăta o mare dezvoltare, datorită produșilor clorurați. Trebuie de asemenea menționate lacurile rezistente la acțiunea diverșilor agenți chimici și fiziei cum este lacul bazat pe clor cauciuc, care permite o protecție din ce în ce mai bună a utilajelor produse de industria metalurgică.

O industrie nouă, aceea a clourării gazului metan, va permite punerea bazei industriei de solvenți cloruați și de solvenți necombustibili, care vor înlocui cu succes benzina din actualele ei utilizări din acest domeniu.

Iată dar cîteva din utilizările sării, a acestei mari bogății a patriei noastre. Pentru lucrătorii din industria chimică punerea în valoare a resurselor naționale existente în țară și dezvoltarea pe această bază a unei puternice industrii chimice, este o sarcină de onoare, pentru îndeplinirea căreia nu vor precupeți nici un efort.

Expoziție de prezentare a modei

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru). — O.C.L. Produse industriale interraionala Stalin a organizat zilele acestea o expoziție de prezentare a modei.

Au fost prezentate vizitatorilor numeroase modele de confecții pentru femei și bărbați, create ale fabricilor de confecții și cooperativelor meșteșugărești din Orașul Stalin și din celelalte orașe din țară. De un mare succes s-au bucurat modelele lucrate la fabrica „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Capitală și la fabrica de confecții „Dîrste" din localitate.

În același timp și în același loc, trustul „Carpați" a organizat o expoziție de artă culinară.

Spectacol excepțional cu artiștii circului Busch

Circul de stat din Capitală a prezentat ieri seară premiera „Spectacol excepțional", cu concursul unui colectiv de artiști ai renumitului circ Busch din Berlin.

În cadrul acestui spectacol, maeștrii dresori ai acestui circ au prezentat dresuri de lei, tigri, elefanți, zebre, cămile și cai pitici, precum și un tablou exotic cu dresuri mixte.

Circul Busch va prezenta în Capitala țării noastre spectacole în fiecare zi (matineu și seara) timp de două luni.

În clișeu: Dresură de tigri.

Cercetări științifice pentru protecția muncii

Consultații în întreprinderi

În cursul anului trecut uzinele „Tudor Vladimirescu" din Capitală au solicitat ajutorul Institutului de cercetări științifice pentru protecția muncii în problema montării ecranelor de protecție la strunguri. Cu acest prilej, specialiști ai institutului s-au deplasat la fața locului dînd îndrumările necesare.

Numărul întreprinderilor care cer consultații institutului în probleme de protecție a muncii a devenit tot mai mare. Astfel, în cursul anului trecut au primit consultații numai din partea unei singure secții a institutului peste 60 de întreprinderi din București și din țară. Întreprinderile s-au adresat institutului în cele mai diverse cazuri. Așa, de pildă, fabrica de rulmenți din Moldova a consultat specialiști ai institutului în probleme de electro-securitate la instalații de înaltă frecvență, atelierele „Grivița Roșie" din București în problema dispozitivelor pentru captarea așchiilor la strunjirea rapidă, etc.

În afară de consultațiile date direct întreprinderilor, Institutul de cercetări științifice pentru protecția muncii a acordat consultații și unui mare număr de inovatori care s-au adresat institutului pentru a vedea dacă inovațiile lor corespund în ceea ce privește protecția muncii.

Instalație de ventilare de dușuri de aer

Un colectiv de specialiști de la Institutul de cercetări științifice pentru protecția muncii a experimentat cu succes la Industria Bumbacului A. din Capitală o instalație de ventilare la vaporizatoarele din industria textilă. Noua instalație are scopul de a ușura condițiile de lucru ale muncitorilor ce deservesc vaporizatoarele secțiilor de imprimat din industria textilă.

Folosindu-se noua instalație de ventilare, care constă din dușuri de aer, se împiedică acțiunea nefavorabilă a căldurii asupra organismului, prin micșorarea temperaturii aerului mediului înconjurător, creînd astfel muncitorilor condiții mai ușoare de muncă. În același timp, prin folosirea dușurilor de aer se scurtează timpul necesar executării intervențiilor în interiorul vaporizatoarelor și se înlătură pierderile de pînză.

Îmbunătățirea echipamentelor de protecție

Un alt obiectiv important din activitatea Institutului de cercetări științifice pentru protecția muncii îl constituie problema îmbunătățirii echipamentelor de protecție.

În urma studiilor efectuate în această direcție s-a reușit să se elaboreze o serie de tipuri noi de echipamente de protecție care au dat rezultate dintre cele mai bune.

Astfel, sudorii vor putea folosi trei tipuri noi de măști de sudură care sînt mai practice și mai comode decît tipurile cunoscute pînă acum.

Nu mai puțin interesant este și noul tip de mască izolantă necesară muncitorilor vopsitori, care lucrează la stropire cu „Duco". Această mască, care poate fi folosită în orice atelier de vopsire prin stropire, înlătură complet posibilitatea intoxicațiilor și a îmbolnăvirilor profesionale.

Cercetătorii institutului au adus totodată îmbunătățiri tipurilor existente de centuri de siguranță, mărindu-le gradul de securitate. În același timp, au fost create noi tipuri de centuri de siguranță pentru muncitorii de la carierele de piatră și a celor din industria petroliferă.

În ultimul timp, în cadrul institutului s-au făcut și studii asupra unor noi tipuri de ochelari de protecție pentru ștemuitori, sudori, etc., acordîndu-se o atenție principală studierii calității sticlei incolore ce se folosește la acești ochelari.

CRONICA LITERARĂ

MARIN PREDA: „MOROMEȚII"

Cercetătorul care încearcă să descifreze procesul de creație a ultimului roman al lui Marin Preda și să stabilească cu exactitate geneza „Moromeților" va fi poate surprins descoperind în colecția vechii reviste „Flacăra" din octombrie 1948 un fragment în care apar ființa din eroii cărții pe care o vedem în librării de abia din decembrie trecut. La cîtva timp după apariția acestui fragment, „Flacăra" a publicat sub titlul „Despre un viitor roman a lui Marin Preda" o detaliată expunere a biografiei „Moromeților", așa cum urma să se desfășoare în paginile viitorului roman.

Am pomenit de acest articol nu pentru a pune la îndoială data de naștere oficială a primelor capitole din „Moromeții", recunoscută de autor ca fiind anul 1949, ci, pentru că articolul în cauză constituie o dovadă a transformărilor prin care a trecut în acești ani conștiința artistică a scriitorului, o mărturie a simțului său de răspundere, o probă a faptului că autorul „Desfășurării" are conștiința că succesele cu adevărat statornice se dobîndesc cu prețul unei stăruitoare munci asupra cuvîntului, a cîntăririi mature a materialului de viață, lucru cu atît mai lăudabil, la Marin Preda, cu cît acest material avusese după cît se pare, o primă concretizare artistică.

În 1948 scriitorul își concepea romanul ca „un conflict dramatic petrecut în decursul a 48 de ore într-o familie de chiaburi". Urmărind diferențierea de clasă din mediul rural exclusiv prin perspectiva unei familii de chiaburi, construindu-și conflictul numai pe ciocnirea dintre deosebirile temperamentale ale membrilor acestei familii, scriitorul era pîndit de pericolul de a face loc cu ușurință în roman unei prezentări vulgarizatoare a luptei de clasă, reducînd conflictul social la proporțiile unei simple hărțuieli între indivizi. De aceea scriitorul a renunțat la o astfel de construcție a romanului.

Forma în care se înfățișează romanul astăzi demonstrează că scriitorul a depășit faza dibuielilor lipsite de înțelegerea profundă a fenomenelor sociale din primele sale proiecte de roman, ajungînd astăzi la o operă artistică matură, bine închegată din punct de vedere ideologic și artistic, în care procesul de diferențiere și pauperizare a satului românesc din ajunul celui de al doilea război mondial apare în situații și personaje tipice.

În țara noastră, anii care au precedat cel de al doilea război mondial marchează ruinarea necontenită a micii gospodării țărănești. Țărănimea, înșelată în speranțele sale de partidele „istorice", suporta din ce în ce mai greu povara impozitelor, în schimbul sumelor pe care micii producători nu mai puteau să le plătească, perceptorii însoțiți de jandarmi luau sătenilor cele din urmă vite și unelte de muncă. În urma cîtiva ani fusese votată o lege privind „libertatea de circulație a bunurilor rurale" prin care se ridica interdicția privitoare la vînzarea pămînturilor provenite din improprietărire. În felul acesta, țăranii săraci, înglodați în datorii, cărora piața nu le asigura desfacerea produselor agricole la un preț corespunzător, vindeau terenurile dobîndite prin improprietărire sau moștenite, pentru a plăti dările și datoriile, se deslipeau de pelecul lor de pămînt și îngroșau rîndurile proletariatului agricol și industrial.

Primul și cel mai de seamă merit al lui Marin Preda este de a fi oglindit cel dintîi într-o realizare artistică superioară, pe care nu ne stîim s-o alăturăm celor mai bune creații ale literaturii închinate satului românesc, tocmai formele de pauperizare a țărănimii, specifice țării noastre într-o anumită epocă istorică. Mijlocașul Ilie Moromete, Țugurlan, Birică, Cocoșilă, fac parte din cohorta milioanelor de țărani prădați pînă la ruină, despre care scria Marx cu multe decenii în urmă. Cu toate acestea, eroii lui Marin Preda sînt țărani comici autentici; Catrina Moromete și mama lui Birică înfățișează figuri de sătence din Muntenia noastră. Satul Siliștea-Gumești este un sat românesc din preajma celui de al doilea război mondial.

Am vrea să întreprindem în această cronică o investigație sumară în una din problemele pe care le ridică romanul lui Marin Preda, aceea a contribuției pe care literatura noastră, urmînd cele mai bune tradiții ale clasicilor, este datoare s-o aducă în îmbogățirea literaturii universale prin crearea de tipuri care să înfățișeze autenticul profil spiritual al poporului nostru. Cunoaștem rolul nobil de ambasadori ai comunicării și apropierii între popoare pe care l-au avut pe toate meridianele eroii din „Mitrea Cocor", din „Desculț" și din alte lucrări traduse peste hotare. Un asemenea viitor îi se poate prezice de pe acum și „Moromeților". În această carte, ca și în celelalte două amintite mai sus, se poate vorbi de existența unui autentic „caracter popular", al unei forme veritabil naționale care îmbracă un conținut nou, luminat de o concepție înaintată, științifică, materialistă. Cititorul înfulecă din belșug în „Moromeții" detalii pline de pitoresc, care fixează, în izbutite pagini literare, date străvechi din mediul rural românesc (credințe, obiceiuri, practici rituale, jocuri). Dar buna cunoaștere și înfățișarea obiceiurilor „patriarhale", oricît de pitorești nu sînt în măsură să asigure singure nici unui roman, fie el semnat chiar de un scriitor de mare talent, un veritabil caracter popular-național. Estetica marxist-leninistă ne învață că pentru a zugrăvi ceea ce este semnificativ și caracteristic unui popor, pentru a se apropia de esența caracterului național al literaturii, scriitorul nu trebuie să-și aplece ureche numai asupra legendelor din istoria poporului, asupra tradițiilor transmise din generație în generație, ci să și oprească luarea aminte asupra prezentului, cu tot ceea ce reprezintă viața și interesele majore ale maselor populare într-o anumită etapă a istoriei, să descifreze tendințele înaintate, năzuințele mari.

În cazul romanului lui Marin Preda, scriitorul realizează o galerie de personaje profund naționale, făcînd să trăiască într-o seamă de eroi trăsăturile specifice omului din popor: dîrzenia, optimismul, perseverența, setea pătimașă de dreptate, toate aceste calități scoase și mai mult în evidență prin faptul că eroii se află angajați într-o luptă înverșunată cu forțele opuse lor. Este interesant de relevat faptul că deși romanul urmărește stăruitor procesul de deposedare a țăranimii de pămîntul care-i revine de drept, cititorul nu se desparte de carte cu sentimentul că a asistat la o mare prăbușire. Din ultimele rînduri ale romanului luăm cunoștință de faptul că „Moromete intră într-o lungă stare depresivă din care *n-avea să fie scos* decît de marile zguduiri care se apropiau". De fapt chiar dacă scriitorul n-ar fi specificat atît de precis că Moromete *„avea să fie scos"* din letargia soră cu moartea în care-l aruncase prăbușirea capitalistă, cititorul tot ar fi întrezărit, ajutat de întreaga configurație spirituală a eroilor cărții, de întreaga evoluție pe care le-o dă autorul, faptul că tot ceea ce este bun și înălțător în caracterul acestor oameni nu poate să se piardă, cum nu se pierde poporul care le-a dat ființă în alte împrejurări, cînd exploatarea va fi nimicită, potențele lor sufletești se vor dezvolta, sensul vieții lor se va îmbogăți cu un conținut superior.

Cum arată și titlul, cea mai mare parte din paginile romanului se ocupă de familia Moromeților. Tatăl — Ilie Moromete, mama — Catrina, cei trei fii din prima căsătorie a lui Moromete (Paraschiv, Nilă, Achim), Tita, fata Catrinei, în sfîrșit Ilinca și mezinul Niculae, copiii lui Ilie și ai Catrinei. Aceștia sînt „Moromeții" care se perindă prin fața cititorului. Între felul cum este individualizat fiecare personaj în parte există diferențe evidente. De pildă, imaginea celor doi frați Paraschiv și Achim apropie că se suprapune. Trăsăturile de caracter ale unuia se confundă cu ale celuilalt. Scriitorul rămîne dator celor care-l citesc și în ceea ce privește creionarea profilului artistic al celor două fete ale lui Moromete.

Pe de-a întregul tipice, cu o biografie personală, individualizate cu o artă desăvîrșită, rămîn mai cu seamă două personaje din această familie: Ilie Moromete și Catrina. Principala trăsătură de caracter a lui Ilie o constituie siguranța de sine. Este echilibrul caracteristic *gospodarului*, capului de *familie*. În cadrul gospodăriei, această însușire se manifestă în atitudinea tutelară pe care o adoptă față de membrii familiei. În timpul mesei, el „stăpînește parcă deasupra tuturor. Locul lui era pragul celei de a doua odăi, de pe care el stăpînea cu privirea pe fiecare". Cu aceeași ușoară aroganță, tatăl își mustruluiește feciorii, găsește numai decît replici de duh și explicații potrivite pentru orice încurcătură, știchirește cu ironie ușurătoare credințele naive ale mamei. În relațiile cu ceilalți consăteni, Moromete își păstrează atitudinea. Cînd jandarmul intră în curtea lui, Ilie nu-i lese înainte, nici măcar nu se ridică. În fierăria lui Iocan el este unul dintre cei ce „fac politică" cu respectată competență. Pentru Moromete nu există enigme, lucrurile au o explicație limpede. Cît de simplă i se pare lui Moromete ieșirea din depresiunea economică în care se află: „Mai fetițelor se rugă Moromete din nou, îndurerat că nimeni nu înțelege ideile lui atît de simple. Mîi fetițelor — repetă el — păi nu ne-am înțeles noi că o parte din bani ne trimite Achim să plătim banca? Nu ne-am înțeles așa? Ce dumnezeu, uităm de la mină pîn' la gură? De ce să vindem oile? O parte din bani ni-i trimite Achim, iar ce n-ajunge pentru bancă, mai dăm din grîu!... De ce nu înțelegeți voi?"

Subliniind cu o excepțională forță artistică zădărnicia tuturor încercărilor lui Moromete, care se căznește necontenit să învingă „amenințările mari" care se sfărîmă „în puzderie de amenințări mai mici pe care cu ajutorul timpului le duceau zilnic în spinare", scriitorul ne poartă spre înțelegerea sensului tragediei eroului său. Este tragedia condamnatului care așteaptă pînă în ultimul moment doar-doar „va veni cineva sau se va auzi de undeva, că se va întîmpla un lucru, o mișcare undeva, sau nu se știe ce răsturnare, nu se știe ce lege, care dacă n-ar schimba cu totul situația, în orice caz s-o țină pe loc..." Este tragedia omului aflat singur în fața unui *front* în care s-au coalizat Aristizii și Băloșii, perceptorii și jandarmii. Chiar și doborît în mijlocul acestei tragedii, în sufletul lui nu se stinge nădejdea că „toate vor trece".

În Catrina Moromete, ca și în mama flăcăului Birică, sînt reluate cele mai bune tradiții ale scriitorilor înaintași care au realizat figuri feminine luminoase în literatura noastră. Soția lui Moromete se apropie de chipul neuitatei mame a autorului „Amintirilor din copilărie". În ea reînvie imaginea țărăncii noastre din trecutul nu prea îndepărtat. Ea e femeia deprinsă să poarte în cireș toate necazurile, să nu aștepte de la viață decît amărăciuni, convinsă că rostul ei este să nască și să crească copii, „fără femeia să se teamă de bărbat". Este interesant modul în care Marin Preda dă contururi artistice acestei personaj prin aducerea în fața cititorului a dedublării vieții interioare a Catrinei: „Mama avea două vieți și cea mai neliniștitoare era aceea din timpul nopții". Această „a doua viață" era a viselor înfricoșătoare, a coșmarurilor, a presimțirilor negre și foarte rar a clipelor cînd îndoiala și apăsarea din timpul zilei erau străluminate în somn de bucurii.

Nu întîmplător Marin Preda în comentariul de autor nu pomenește aproape deloc nici numele Catrinei Moromete nici pe acela al mamei lui Birică. Vorbind de ele scriitorul folosește numai cuvîntul *mama*. Amîndouă aceste femei sînt într-adevăr tipuri luminoase de mame deși nu identice: credem că soția lui Birică — tatăl, prin caracterul său energic, prin actele de voință și de hotărîre de care se dovedește capabilă, înfățișează o imagine mai veridică și mai bogată a țărăncii noastre. La aceasta contribuie și faptul că scriitorul a dat viață acestei femei prin sublinierea nobleței de caracter a mamei lui Birică în contrast cu condiția socială mizeră în care trăiește. Este cît se poate de grăitoare în acest sens discuția dintre Polina, fata crescută în familia înstărită a Băloșilor și mama bărbatului ei, îndată după venirea acesteia în noua ei casă. Iată cuvintele mamei: „Și dacă n-o să-ți dea tată-tău nimic, ce? Uite, sînt fetele astea aici și frații ăștia; să spună ei dacă se gîndește cineva rău la tine".

Pe linia reliefării elementelor avansate ale epocii în care se desfășoară acțiunea romanului, scriitorul încearcă să surprindă simburii noului.

Se află în carte un personaj care întruchipează o formă mai curajoasă de împotrivire spontană împotriva elementelor opresoare, țăranul sărac Țugurlan. Cu rare excepții în care scriitorul dă acestui personaj unele deformări spirituale de ordin intelectualist. (După ce la un moment dat Țugurlan se întreabă natîng: de ce fi dau oamenii bună-ziua, monologul interior al acestui țăran, culminează cu hamletica întrebare „la urma urmei cine sînt eu?"), în linii mari profilul sufletesc al lui Țugurlan este conturat cu o bogată originalitate de simțire. Țugurlan este în același timp impulsiv dar nu prinit, dinamic, însă nu lipsit de controlul chibzuinței. Viața plină de renunțări și de necazuri în care se zbate i-a brăzdat figura. Împrumutîndu-i o mască de om rău și neprietenos. Ar putea oare arăta altfel un părinte ai cărui copii „nu treceau de un an, sau un an și jumătate: cît îi înțărca, se gălbejeau și mureau?" Cugetînd asupra stărilor de lucruri ce-l înconjoară, Țugurlan nu pornește de la raționamente naive așa cum fac ceilalți săteni. El nu este nici credul ca Moromete care așteaptă de la Iorga legi drepte care să-i ușureze situația. Țugurlan știe de pildă că fratele lui, la Grivița, n-a fost împușcat pentru că n-a vrut să muncească; de asemenea el are credința că toți cei care n-aveau pămînt „ar fi trebuit atunci, cînd nu se răciseră lucrurile, să intre pe moșie și s-o împartă cu de la sine putere, fără ingineri și fără autorități, nu să stea de vorbă și să aștepte ca neghiobii". Pentru Țugurlan, ca și pentru Moromete, de

Să ne cunoaștem patria

ȚARA OAȘULUI

Cine l-a văzut jucînd pe oășeni nu-l uită niciodată. Eu unul, parcă-i văd și acum...

Erau vreo 15 flăcăi; purtau nădragi albi de cînepă, largi ca niște fuste, cu farfamuri la poale; cămășile le erau scurte pînă la brîu, strînse în cingătoare lată de piele, iar mînecile slobode fluturau; pe creștetul capului niște pălăriuțe. Nelipsită tuturora era o tașcă pătrată, frumos brodată, atîrnată curmeziș peste piept, ca o tolbă de vînătoare. Dansul nu prea se însoțea cu muzica. Tiriiala, monotonă, fără ritm, a celor doi scripcari, trecea nebăgată în seamă de tinerii care jucau înverșunați, cu pas apăsat, un soi de bătută, ținută mult în loc. Din cînd în cînd, cîte unul detuna o strigătură scurtă, răstită.

Echipa a cîștigat, la un concurs din București, premiul întîi pe țară.

De atunci, i-am mai văzut pe oășeni jucînd la ei acasă. Nu mai juca echipa din Bicsad, echipa aceea care prima dată mărturisise ceva despre Oaș și oășeni. Jocul de astă dată mai puțin stilizat era cel de fiecare duminică, din orice sat al Țării Oașului; mai apăsat, mai aspru, însoțit de strigături rostite aprig, cu cuvintele trunchiate.

Despre Țara Oașului și despre trecutul ei, oășenii, nici chiar cei mai bătrîni, nu știu mare lucru. Atîta doar, că ei stau acolo în munte de cînd lumea, că au în vecinătate, la răsărit, peste munții Oașului — Maramureșul. Că acum vreo 50-60 de ani tot locul era împădurit, de sălteau satele în poieni. Încolo, mai nimic; doar o pătimașă dragoste pentru locuri și obiceiurile păstrate din moși-strămoși:

Oșenia nu o las
De m-or ține cu ovăz.

De vrei să afli ce-i oșenia, îți răspund ce-i: „rîndu' d'n Țara Oașului, portul". De-i vorba de port — îndeosebi cel de sărbătoare — mai poți înțelege cu ce se păstra. Mă gîndesc la straiele bărbaților, la straițele brodate pe care le poartă de mici copii pînă la moarte. La portul femeilor, cu zeghe înflorate, cu podoabe alese, cu pieptănătură meșteșugită în împletituri pe care le-ar invidia cel mai iscusit coafor. Sînt, cu adevărat, lucruri de unică frumusețe. Dar „rîndu'"? Rînduiala vieții? E mai greu de înfățișat. De cînd se știu pe lume oășenii, bine n-au dus-o. Pămîntul nu le dădea rod mult și porumbul puțin abia le ajungea pentru mămăligă sau tocană, cum zic ei. Avuții erau livezile, mai cu seamă cele de pruni, și animalele; dar și acestea erau puține. Răspîndite erau, în schimb, sărăcia, neștiința de carte și alcoolismul. Palinca de Turț, faimosul rachiu făcut tare, pe măsura gustului oășenilor, făcea ravagii. Așa era „rîndu'" în Țara Oașului înainte vreme, cînd cei din partea locului trăiau departe de lume și uitați de oameni. De aceea, astăzi dacă oășenii țin mult la portul lor, încep să țină din ce în ce mai puțin la „rîndu'" cel vechi. Ei îndrăgesc — și au de ce — „rîndu'" cel nou, care se statornicește acuma și în Țara Oașului.

Despre rîndu' cel nou am auzit prima oară vorbind un oășean la Negrești. Discuta cu pricepere despre munca cooperativelor. Neobișnuita siguranță și stăruința cu care punea întrebările, m-au făcut să intru în vorbă. Mi-a răspuns răspicat, cu o vorbă memorabilă: „Eu trebuie să mă interesez: sînt om de stat în Țara Oașului". Omul era deputat raional.

Rîndu' cel nou l-am văzut și la Bicsad la căminul cultural, la școala cea nouă la Cămîrzana ca și la cooperativa din Moișeni. Aici am întîlnit oășence alegînd pînzeturi și oășeni căutînd materiale de construcții. Vreo trei-patru vorbeau de ferești noi, ferești mai largi, să intre lumina.

Printr-o firească asociație de idei mi-a venit în minte atunci casa oășenească veche de două veacuri, aflătoare la Muzeul Satului din București. Case ca aceea lucrată parcă după firea oășeanului, din bucăți mari de stejar, care cîntăresc între 500 și 1.000 kilograme fiecare, afli în multe sate din Țara Oașului. Aceeași poartă — de-i zic oășenii „vraniță cu boc" — cioplită dintr-un trunchi întreg de stejar, la capăt cu butuc gros. Aceeași casă cu tîrnaț și cu stîlpi dăltuiți cu îngrijire care țin streașina. Aceeași încăpere: vatra sărăcăcioasă, cu mobilă puțină și odaia de oaspeți, împodobită cu ștergare la ferestre, cu blidare pe pereți, cu scoarțe noi pe pat, cu broderii lucrate îndeosebi în roșu, răspîndite peste tot locul. Casa aceasta începe să se schimbe. Cel ce vrea să știe cum, poftească numai să privească casa de la Muzeul Satului: mai întîi, ferestrele se fac acum mai mari, apoi în odaia de toate zilele e mobilă mai multă; afară, în tîrnaț, sînt 2-3 stupi sistematici; în multe din aceste case, unde înainte intrau și se încuibau bolile, a intrat acuma lumina electrică.

Aceste schimbări n-au ce mira pe nimeni. E adevărat, drumul lor e încă anevoios și numărul lor încă mic. Dar e bine să se știe că Țara Oașului este ținutul — singurul poate — unde se mai păstrează cele mai multe obiceiuri din vremea copilăriei minții omenești. Cum bine spunea un bun cunoscător al Țării Oașului, descîntecele, farmecele, cresurile, fac bogăția folclorului oășean. Bogăția unui folclor care păstrează ritualul focului viu iscat din frecarea lemnului.

E anevoios, apoi, în această parte de țară, drumul prefacerilor și din pricina firii oamenilor. Oășenii au adunat, generații de generații, în urcușul veacurilor, povara unei vieți amare ca pelinul. Amarul le-a încleștat gura de nu-i auzi dolnind. Oășanul strînge dinții și face în temeres să nu-i afle careva taina ori slăbiciunea. Aspru și mîndru, iute la mînie, oășanul vrea să pară și este parcă, din criță. În locul cîntecului de dor sau de jale el țipurește și în țîpituri ori iuituri își spune bărbătește gîndul cam așa:

Eu așa oi țipuri
Deși munții s-or clăti.

Portul oășean, legendele oășenești, cresurile păstrate de veacuri, ies acum la lumină, o comoară folclorică. Dar în Oaș, partidul, puterea populară, au mai găsit o comoară: l-au găsit pe acel din care se aleg „oameni de stat din Țara Oașului". Și acești oășeni, care acum, în anii puterii populare au intrat în istoria veacului nostru și fac alt rînd în Țara Oașului sînt convinși — din ce în ce mai convinși — că nu atîta țipurind, cît muncind, au putere să clintească și munții din loc.

VIRGIL DANCIULESCU

Un muzeu militar central

În cursul acestui an se va deschide în Capitală Muzeul Militar Central, care va înfățișa vizitatorilor tradițiile militare înaintate ale poporului romîn.

Noul muzeu va cuprinde cîteva zeci de mii de obiecte ca: uniforme și steaguri militare romînești din diferite perioade istorice, arme, trofee, decorații, medalii, monede, hărți, lucrări de artă despre armată, fotografii, etc. precum și o bibliotecă cu aproape 20.000 de lucrări.

Printre altele, vizitatorii vor putea găsi în acest muzeu steagul domnitorului moldovean Ștefan cel Mare, steaguri ale revoluției din 1848, precum și drapelele sub faldurile cărora a luptat armata romînă în 1877 alături de oștirile rusești pentru eliberarea patriei noastre de sub jugul otoman.

Drumul aviației romînești va fi ilustrat prin expunerea unor părți componente ale avioanelor inventate de Aurel Vlaicu și alți pionieri ai aviației noastre, diferite machete de avioane etc.

În Muzeul Militar se vor mai găsi, de asemenea, schițe și tablouri originale ale luptelor de la 1877—1878, de Nicolae Grigorescu, Szatmary, Tattarescu, Henția, Verona, D. Mirea, Lecca, Stoica, Emilian Lăzărescu și alții, precum și numeroase sculpturi, reprezentînd chipuri de domnitori și comandanți romîni.

Muzeul va mai dispune de o bogată colecție de puști și pistoale, cu fitil și cremene, datînd din secolele XVI, XVII, XVIII și XIX.

Totodată vor fi expuse în muzeu costumele reconstituite ale majorității domnitorilor romîni, precum și un mare număr de obiecte personale aparținînd domnitorilor și comandanților romîni de frunte.

Stofe de calitate superioară

Odată cu noul an la fabrica „Postăvăria Romînă" din Capitală a început lupta pentru producerea unor țesături de calitate superioară.

Pentru a pune la dispoziția oamenilor muncii stofe de calitate mai bună, producția de țesături cu un conținut de lînă de 70 la sută va crește cu 30 la sută. Stofa de rochii care conținea anul trecut numai 40 la sută lînă a fost înlocuită în mare parte cu o stofă care conține lînă într-un procent de 60 la sută. Producția de stofe pentru îmbrăcămintea destinată copiilor va spori în acest an cu 53 la sută. Aceste stofe vor avea un conținut de lînă pînă la sută la sută.

Sortimentul țesăturilor se va îmbogăți necontenit. Au și fost înlocuite 3 sortimente, iar altele 5 vor fi realizate pentru prima oară în țară. Printre acestea se numără și stofa de rochii cu fire de capron, care are o rezistență mai mare, elasticitate și finețe.

Unul dintre noile sortimente — țesătura creponată — a și fost introdus în fabricație. În prima săptămînă din acest an, muncitorii de la fabrica „Postăvăria Romînă" au dat peste plan 1300 m. stofă de calitate superioară.

(Agerpres)

Noi cuptoare pentru produse refractare

CLUJ. — La fabrica „Proletarul" din Turda au intrat în funcțiune 3 noi cuptoare pentru arderea produselor refractare din cele 4 planificate a fi date producției în primul trimestru al acestui an. Noile cuptoare sînt prevăzute cu instalații speciale de ardere a gazului metan, fapt care asigură scurtarea ciclului de ardere a produselor refractare.

Odată cu intrarea în funcțiune a noilor cuptoare s-a început fabricarea unui nou produs — blocuri refractare pentru cuptoarele de topit sticla — care va fi realizat în mari cantități în cel de al doilea plan cincinal.

(Agerpres)

INFORMAȚII

Recent a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre India, o delegație de geografi din țara noastră invitată să participe la Seminarul internațional de geografie organizat de Universitatea Muslin din Aligarh.

Delegația este condusă de Constantin Herbst, directorul Institutului de cercetări geografice.

La acest seminar internațional, la care participă geografi din numeroase țări, delegația de geografi din țara noastră va prezenta referatele cu tema „Despre geografie și rasism" și „Rolul geografiei în reconstrucția națională".

★

Marți după amiază, în sala Bibliotecii Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, conf. univ. Alexandru Balaci a vorbit despre „Viața și opera marelui poet italian Giovanni Pascoli". Conferința a avut loc cu prilejul aniversării centenarului nașterii poetului.

★

Comisia de Organizare a Uniunii Cooperativelor de Aprovizionare și Desfacere din Capitală — în lichidare — cu sediul în orașul București, raionul I. V. Stalin, str. Mendeleief nr. 28-30, aduce la cunoștința membrilor fostelor cooperative: „Scrisul Nou", „Viața Nouă" și „S.C.M." că în urma încheierii operațiunilor de lichidare, a început restituirea părților sociale.

Plata se face la sediul arătat mai sus, pe baza carnetului de cooperator, de la orele 10-14, cel mai tîrziu pînă la 31 mai 1956.

Restituirea părților sociale privind membrii cooperativelor raionale din Capitală, se va face după încheierea operațiunilor de lichidare respective, care va fi anunțată printr-o nouă publicație.

„LOTO-CENTRAL" din 6 ianuarie 1956

Comisia centrală de validare a stabilit pentru tragerea „LOTO-CENTRAL" din seara zilei de 6 ianuarie 1956, următoarele premii:

La categoria I, 14 premii a 10.217 lei fiecare, plus 32 premii sferturi. La categoria II, 29 premii a 3.809 lei fiecare, plus 120 premii sferturi; La categoria III, 68 premii a 2.090 lei fiecare, plus 158 premii sferturi; La categoria IV, 131 premii a 1.149 lei fiecare, plus 258 premii sferturi; La categoria V, 213 premii a 675 lei fiecare, plus 479 premii sferturi; La categoria VI, 221 premii a 571 lei fiecare, plus 455 premii sferturi; La categoria VII, 397 premii a 346 lei fiecare, plus 1005 premii sferturi.

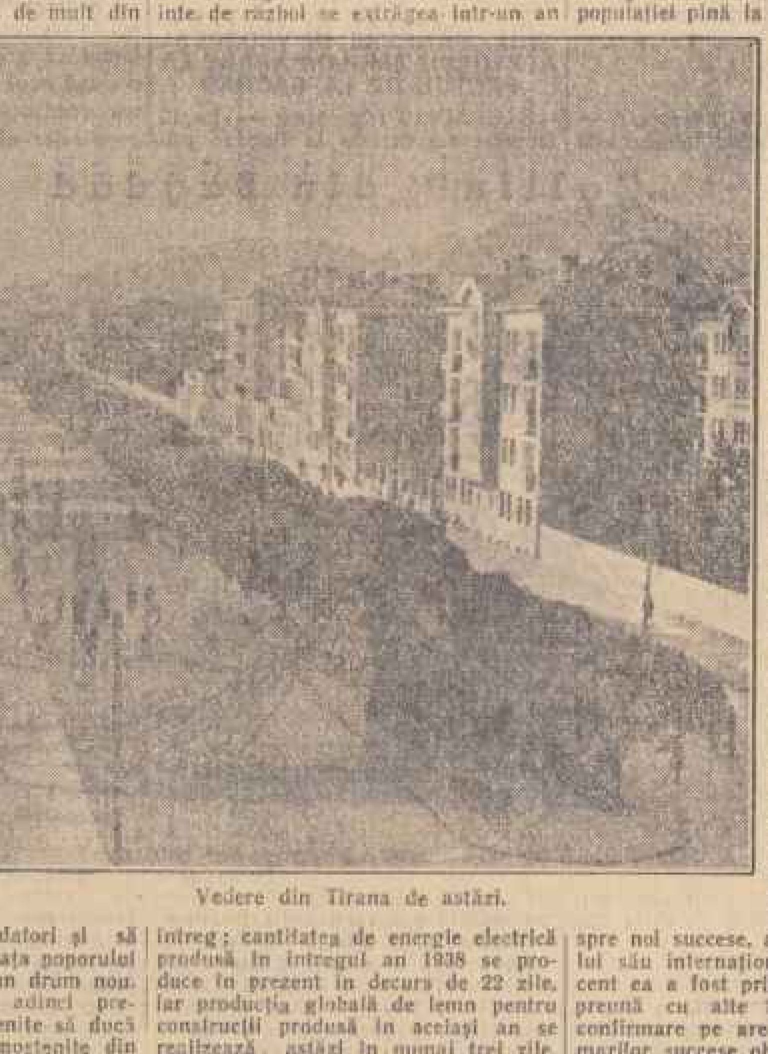
La premiul special A: 1 premiu sfert de lei 14.568. La premiul special B: 2 premii a 25.900 lei fiecare, plus 1 premiu sfert. La premiul special C: 2 premii a 23.310 lei fiecare, plus 2 premii sferturi.

Se reportează pentru tragerea din 13 ianuarie 1956 41.521 lei la premiul special A.

Marea sărbătoare a poporului albanez

Poporul albanez sărbătorește astăzi aniversarea unuia dintre cele mai importante evenimente pe care le consemnează istoria sa din ultimii ani. Acum zece ani, la 11 ianuarie 1946, Adunarea Constituantă Albaneză, aleasă pentru prima oară în mod liber de către popor, a proclamat Republica Populară Albania, consfințind prin acest act istoric victoria îndelungatei lupte dusă de poporul albanez împotriva cotropitorilor străini și a feudalilor autohtoni pentru independență.

Vreme de veacuri harnicul și viteazul popor de pe țărmul Adriaticei a avut de suferit nespus de mult din cauza poftelor hrăpărețe ale diferitelor cuceritori: de la cotropitorii otomani și pînă la fasciștii italieni, toți au căutat să-l îngenuncheze din ce în ce mai mult, asuprindu-l și jefuindu-l fără milă. Împotriva tuturor acestor stăpînitori nepoftiți el n-a încetat să lupte nici o clipă, numai că visurile sale de eliberare națională n-au putut fi realizate decît abia acum unsprezece ani, cu ajutorul marii sale prietene, Uniunea Sovietică. În condițiile favorabile, create de loviturile nimicitoare date de Armata Sovietică cotropitorilor fasciști, forțele populare ale Albaniei care, cu ani în urmă, sub conducerea Partidului Comunist, începuseră a se ridica tot mai hotărît la lupta împotriva fascismului, au reușit să alunge pe invadatori și să elibereze țara. Astfel în fața poporului albanez s-a deschis un drum nou. Începea o perioadă de adînci prefaceri revoluționare menite să ducă la lichidarea înapoierii moștenite din trecut și la construirea orînduirii socialiste. Cu ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice și al țărilor de democrație populară, poporul albanez a obținut succese însemnate pe această cale.

Vedere din Tirana de astăzi.

Astăzi, după unsprezece ani de la eliberarea țării și cînd sărbătorește a 10-a aniversare a proclamării Republicii Populare Albania, poporul albanez este îndreptățit să privească cu mîndrie la realizările sale importante, deoarece ele sînt o oglindă a luptei pe care a dus-o neobosit pentru construirea vieții noi și înfățișează în același timp saltul uriaș săvîrșit de la situația de înapoiere din anii dominației capitaliste la înflorirea de astăzi cînd la putere se află clasa muncitoare.

Albania de astăzi nu se mai poate compara nici pe departe cu Albania anilor de dinaintea celui de al doilea război mondial. În acea vreme, ea era socotită ca fiind cel mai înapoiat stat din Europa. Albania era atunci țara în care nu existau nici căi ferate, nici întreprinderi industriale moderne, nici instituții de învățămînt, nici teatre iar peste 80 la sută din populație era analfabetă.

Împotriva acestei grele moșteniri a trecutului, poporul albanez, hotărît să-și făurească o viață nouă, a desfășurat o muncă uriașă sub conducerea partidului clasei muncitoare reușind într-o perioadă scurtă să schimbe fața țării și odată cu aceasta și viața sa. Dintr-o țară agrară înapoiată — așa cum era altă dată — Albania se transformă într-o țară industrial-agrară. În lumina acestei sarcini, poporul albanez a pășit pe calea industrializării socialiste și a transformării socialiste a agriculturii, iar rezultatele muncii sale de pînă acum arată că munca sa va fi încununată de un deplin succes.

Odată cu încheierea anului 1955 a luat sfîrșit și primul plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale. În această perioadă R. P. Albania a obținut succese remarcabile în diferite sectoare ale economiei. Astfel, producția sa industrială globală a crescut de peste trei ori, iar producția de energie electrică a crescut de peste opt ori. În ce privește creșterea producției în anumite sectoare sînt deosebit de semnificative cîteva exemple. În prezent, industria carboniferă a Albaniei furnizează într-o săptămînă o cantitate de cărbune egală cu cantitatea care înainte de război se extrăgea într-un an întreg; cantitatea de energie electrică produsă în întregul an 1938 se produce în prezent în decurs de 22 zile, iar producția globală de lemn pentru construcții produsă în același an se realizează astăzi în numai trei zile.

Printre marile construcții ale primului cincinal se numără combinatul textil „I. V. Stalin" din Tirana (cu o producție de peste 50.000 de metri de țesături zilnic), combinatul pentru prelucrarea lemnului, uzina pentru prelucrarea metalelor „Enver Hodja", fabrica de ciment din Vlora, fabrica de zahăr din Korcea, hidrocentrala „V. I. Lenin" și numeroase alte întreprinderi. Odată cu ridicarea unor obiective atît de importante s-au dezvoltat cîteva centre industriale însemnate, ca regiunile Tirana, Durres și Korcea. Tirana, împreună cu întreaga regiune Tirana, dă peste o pătrime din producția industrială a țării.

După cum se știe, înainte de război în Albania nu existau transporturi feroviare, în afară de o singură linie de cale ferată îngustă, de importanță secundară. În prezent pămîntul Albaniei este străbătut de trei linii de cale ferată care leagă Tirana cu portul maritim Durres și cu orașul Elbasan precum și cu cele mai mari obiective industriale ale țării — combinatul textil „I. V. Stalin" și rafinăria de petrol de la Țerrik.

Paralel cu dezvoltarea industriei, mari transformări au avut loc și în viața satelor. Mulți țărani albanezi, convingîndu-se de avantajele marii gospodării mecanizate, au hotărît să pornească pe calea cooperativizării agriculturii. În vreme ce în 1950 existau 90 de cooperative agricole de producție, în prezent, în țară, se numără 318 cooperative agricole de producție dintre care peste 50 la sută au fost înființate în 1955.

Ca rezultat al dezvoltării industriei și agriculturii s-a înregistrat creșterea nivelului de trai al populației. În cursul anului trecut, populația Albaniei a primit cantități mai mari de produse față de 1950 după cum urmează: zahăr aproape de două ori, paste făinoase de 1,4 ori, țesături de bumbac de 1,8 ori etc. Zilele trecute ziarele din R. P. Albania au publicat comunicatul cu privire la desființarea parțială a cartelelor.

Un mare succes l-a obținut poporul albanez și în domeniul revoluției culturale. Astăzi, ca rezultat al unei intense munci de culturalizare, analfabetismul atît de răspîndit altă dată este pe cale de dispariție din rîndurile populației pînă la vîrsta de 40 de ani. În țară funcționează șase institute de învățămînt superior, 13 școli tehnice, sute de școli medii, case de cultură, cluburi, săli de lectură. La Tirana a fost construit studioul cinematografic „Albania Nouă" și a fost înființată „Filarmonica de Stat".

Desfășurînd o activitate intensă în vederea dezvoltării economiei sale pașnice, R. P. Albania duce o consecventă politică de pace și colaborează cu toate țările care îi respectă drepturile și suveranitatea națională. Un principiu important al politicii sale externe este strîngerea permanentă a legăturilor prietenești cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. În colaborare strînsă cu aceste țări, ea vede o chezășie a mersului său înainte spre noi succese, a creșterii prestigiului său internațional. Faptul că recent ea a fost primită în O.N.U. împreună cu alte 15 țări constituie o confirmare pe arena internațională a marilor succese obținute în întărirea independenței sale economice și politice.

Poporul nostru, care ca și poporul frate albanez este antrenat în lupta pentru făurirea unei vieți noi, urmărește cu deosebită bucurie fiecare nou succes înregistrat de constructorii Albaniei noi și își exprimă satisfacția pentru faptul că colaborarea strînsă dintre cele două popoare contribuie din plin la realizarea țelurilor lor înalte. Exemplele acestei colaborări sînt numeroase și ele pot fi găsite atît în relațiile economice cît și în cele culturale, științifice etc. Astfel este știut că prin acordurile comerciale încheiate, țara noastră livrează Albaniei prietene produse petrolifere, hîrtie și alte produse industriale primind în schimb minereuri de crom, fructe etc. Cu mult succes se desfășoară colaborarea tehnico-științifică. R.P.R. împărtășește R. P. Albania din experiența sa în probleme de industrie chimică, construcții, industrie ușoară și industria lemnului. La rîndul său R. P. Albania ne pune la dispoziție experiența sa în unele probleme din sectorul industriei alimentare, agriculturii și altele.

Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a R.P. Albania, poporul romîn transmite un cald și prietenesc salut poporului frate albanez, urîndu-i totodată ca lupta sa neobosită pentru înflorirea țării și apărarea păcii care a înregistrat pînă în prezent atîtea rezultate remarcabile să fie încununată și de acum înainte cu noi și strălucite succese.

---

altfel, demnitatea personală este o trăsătură adînc intrată în caracter. Aflăm, de pildă, că într-o anumită împrejurare, el refuză cu mîndrie milostenia vecinei înstărite, Cotelicioaia, răscumpărîndu-și umilința îndurată cu vîrf și îndesat. O trăsătură care-l deosebește pe Țugurlan de Moromete este un foarte ascuțit simț al echității, capacitatea de a se bate pentru dreptate fără rezerve impuse de teama de a-și pierde cumva situația materială. Dacă Moromete, fost consilier comunal, întreține față de primarul Aristide o atitudine lăsătoare, trece cu vederea îngăduitor peste excrocheriile acestuia, mulțumit să fie lăsat în pace, Țugurlan nu se sfiește să declare fățiș că pentru el „domnul primar e un hoț".

În paginile care descriu treierișul există un pasaj care sintetizează întregul profil spiritual al lui Țugurlan: spectrul mizeriei care-l copleșește, lipsa de perspectivă, setea năvalnică de a pune rînduială în lume și a strivi putreziciunea. „Cerul se împreuna cu pămîntul și gîndul se întorcea îndărăt, neputincios să străpungă orizontul închis. Acolo în depărtare exista ceva închis, ceva ca o părere, ca un gînd întunecat. Acest lucru ar trebui apucat în mîini, ridicat pînă-n dreptul frunții și înfipt în măruntaiele sălbatice ale batozei. Ca în povești, ca în basme, ca pe tărîmul celălalt, s-ar auzi atunci o piriitură asurzitoare..."

Linia de dezvoltare a caracterului lui Țugurlan culminează spre sfîrșitul cărții cu adeziunea acestuia, aflat în închisoare, la o acțiune organizată de comuniști. Acest lucru nu surprinde pe nimeni. Țugurlan nu face altceva decît să dea urmare unei porniri firești a inimii sale, ale cărei bătăi sînt binecunoscute cititorului.

A mai fost menționată puternica originalitate cu care Marin Preda își individualizează personajele, creează atmosfera, zugrăvește situații și istorisește întîmplări. S-a subliniat și faptul că pentru oglindirea universului rural, creatorul se folosește de tonuri întunecate. Chiar și unor asemenea personaje de flăcăi și fete ca Birică, Polina, Tița le sînt cu totul străine reveriile romantice, visările recunoscute ca fiind proprii tinereții.

Familia lui Moromete se mișcă între coordonate foarte apropiate, preocupările sînt mărginite, relațiile dintre tată și copii, primitive și brutale. Întîlnindu-și copiii la masă, Moromete nu scapă prilejul să-i probozească cu năduf: „Nici la sfînta masă nu v-astîmpărați! Niculaie, stai jos și bagă în tine și dacă mai sufli o vorbă te... te..."

Bologhină, un alt personaj, are față de nevastă-sa o explozie de sinistră satisfacție: „Eu mă duc la cimitir, m-am săturat de atîta alergătură, dar să vedem ce-ai să faci tu! Cum ai să trăiești tu, singură. Să te văd! Atunci să vedem ce-ai să faci!"

În relațiile acestea de familie abrupte, aspre, cititorul pripit ar putea vedea un procedeu de „primitivizare" a țăranului, de dragul unei false originalități. În fapt, socotim că fizionomia acestor personaje nu este decît una din proiectările pe plan social ale momentelor de adînci zguduiri economice prin care trecea țara noastră în anii aceia. Încă acum o sută și mai bine de ani în urmă V. G. Belinski, amintind faptul că în anumite timpuri mai îndepărtate din istoria Rusiei profilul sufletesc și preocupările oamenilor se deosebeau de cele ale contemporanilor săi, spunea: „Toate acestea... nu sînt o înjosire a poporului nici din punct de vedere moral, și nici din punct de vedere filozofic, fiind că au fost un rezultat al dezvoltării noastre istorice."

În plus, este una din particularitățile stilistice ale lui Marin Preda ca tonul să rămînă reținut, relatarea sobră. „Durerea trebuie stăpînită fiind că îndurerează și pe alții, iar bucuria prea mare trebuie și ea stăpînită fiind că poate fi rău înțeleasă". S-ar părea că aceasta este cheia meșteșugului artistic al creatorului familiei Moromeților, cheie pe care Marin Preda ne-o oferă prin intermediul unui personaj din roman. Totuși, în pofida mărturisirii citate, „Moromeții" este o carte străbătută de un viguros suflu poetic. Este o poezie severă, sobră, care generează vibrații și ecouri grave, tocmai pentru faptul că ocolind digresiunile siropoase și tentațiile „pitorescului", scriitorul scoate la iveală o poezie autentică, de un adînc omenesc, cu un pronunțat specific național. Valoarea acestei poezii rezidă în faptul că nicăieri pitorescul nu este speculat în sine. Obiceiurile, tradițiile, ambianța locală, nu sînt rațiuni independente, eterne și invariabile. „Tradiționala" masă cu trei picioare nu este pentru scriitor un simbol al geniului și inventivității pămîntenilor, ci simbolul mizeriei; „pitoreasca" oală cu fiertură potrivită pe două cărămizi este reținută prin precizarea sobră și sugestivă a autorului: „Înăuntru fierbe ceva verde" (de bună seamă lobodă sau sfeclă, fără untdelemn: „untdelemnul trebuie păstrat pentru seceră").

Neuitată rămîne în mintea cititorului imaginea călușarilor, a secerișului (aceasta din urmă strîns legată de tabloul sfîșietor al copilului căruia tatăl îi pune secera în mînă la vîrsta cînd de-abia a trecut pragul pruncieі), precum și imaginea de o rară frumusețe care înfățișează momentul împărtășirii solemne cu „pîine nouă".

„Cînd scoase pîinea aproape că se îmbătară. Privirile li se lărgiră, chipurile li se făcură frumoase. Femeia se închină, iar Armeanca, fiul său cel mare și Țugurlan își luară pălăriile de pe cap. Femeia rupse pîinea și le dădu bucăți mari care în mîinile lor palpitară de dogoare și abur, parcă ar fi fost vii. Începură să mănînce cu o lăcomie curată și reculeasă și timp de cîteva minute nimeni nu scoase nici un cuvînt".

O cercetare amănunțită ar merita desigur limba romanului, sarcină care nu poate fi asumată în limitele unei simple cronici. Demn de subliniat este faptul că Marin Preda, fidel adevărului vieții, nu reduce limbajul țăranilor la un vocabular primitiv „neaoș" și simplist. Moromete și ceilalți folosesc fără reticențe cuvinte ca „a discuta", „a aranja", „a studia", alături de forme surprinzătoare prin plasticitatea lor („se întunericeșe", „zbicind din busuioc" etc.).

Din păcate, uneori scriitorul nu scapă de folosirea gratuită a unor „autohtonisme" supărătoare.

Mai supărătoare este însă prezența pe alocuri în roman a cîtorva episoade și scene în care se resimt urme de tînjuriri naturaliste. (Reminiscențe ale lucrărilor mai vechi ale lui Marin Preda sau poate, fragmente scrise mai de mult, asupra cărora autorul n-a revenit). Un întreg pasaj descrie cu meticulozitate felul cum Moromete bate un cui în gard. În altă parte, cîteva pagini relatează cu lux de amănunte un scandal din cancelaria învățătorilor. De aceste pagini și de alte cîteva asemănătoare autorul s-ar fi putut lipsi, fără ca prin aceasta calitatea romanului să sufere cu ceva. Acelorași reminiscențe naturaliste plătesc tribut și numeroasele vorbe triviale, înjurături, expresii lipsite de cuviință, care presară din belșug romanul de la un capăt la altul. Uneori se întîmplă însă ca scriitorul să folosească expresia vulgară ca procedeu de individualizare pentru unele personaje mai puțin izbutite (Cocoșilă). Nădăjduim totuși că și în acest caz scriitorul va reveni, în vederea edițiilor viitoare, asupra scăderilor care au mai rămas în text.

Prin romanul „Moromeții" literatura noastră se îmbogățește cu o realizare valoroasă. Cartea lui Marin Preda este o pledoarie plină de pasiune pentru o viață mai bună a țărănimii, aceea care se făurește astăzi sub ochii noștri. Ea este și un act de acuzare împotriva orînduielilor care nu se vor mai întoarce niciodată în satele romînești, un sprijin în mîna celor care pun începuturile noilor destine ale țărănimii.

În același timp evoluția eroilor romanului constituie o premiză solidă pentru biografia de mai tîrziu, în noi condiții, a personajelor cunoscute și ale altora pe care așteptăm să le vedem în volumele următoare ale operei de mare anvergură pe care o întreprinde Marin Preda.

BORIS BUZILA

SPORT

Ce-și propune rugbi-ul romînesc

Anul 1955 este anul în care englezii au descoperit rugbi-ul romînesc. Asta s-a întîmplat după cele trei partide susținute de jucătorii noștri la Swansea, la Cardiff și pe faimosul stadion Twickenham din Londra. Obișnuitul spectator englez și comentatorul de specialitate au convenit atunci, deși abia le venea să creadă ochilor, că **„pe primul plan al rugbi-ului mondial a apărut o țară nouă: Romînia"**. De aici, de la aceste constatări, am putea spune rînduri de cronic, pornesc relatările noastre de astăzi.

★

Pătrunzînd puternic în actualitatea internațională, prin rezultatele obținute de echipele noastre, rugbi-ul romînesc este hotărît să folosească anul în curs pentru a-și statornici cu temei reputația cîștigată. Un prim prilej ar urma să-l ofere organizarea în Capitală a unei competiții denumită **„Cupa Orașelor"**, un turneu proiectat între 19—27 mai, la care să participe reprezentativele de rugbi a cinci orașe: **Londra, Paris, Roma, Praga și București**.

Cu un asemenea început, care va avea în „avan-premieră" două jocuri cu o echipă franceză din prima categorie — pentru verificarea posibilităților jucătorilor romîni selecționabili pentru „Cupa Orașelor" — „anul rugbistic" își va desfășura cu intensitate calendarul internațional. Pentru primele zile ale lunii septembrie există invitația pentru un nou **turneu în Anglia**. De astă dată desigur în funcție de comportarea avută anul trecut, se oferă un număr sporit de jocuri, și anume cinci. Echipele ce ar urma să fie opuse formației noastre nu sînt încă cunoscute; e limpede însă că ele vor fi recrutate dintre cele mai bune ale Angliei.

Următoarele două întîlniri internaționale ar urma să fie două partide interțări: **R.P.R.—R.F. Germană**, la București, la jumătatea lunii octombrie și **R.P.R.—Italia**, la Roma (sau într-alt oraș din Italia), la 8 decembrie.

Pentru încheierea calendarului internațional este în discuție **un turneu în Franța**, care ar urma să se desfășoare în continuarea deplasării ce o vor face jucătorii noștri în Italia.

★

„Calendarul intern" cuprinde, la rugbi pentru anul în curs, aceleași competiții ca și anul trecut: **campionatul categoriei A și cel al categoriei B, Cupa R.P.R. și campionatul de juniori**. Despre fiecare dintre ele vom spune cîte ceva: primele două campionate vor începe la 18 martie; în categoria A vor juca 10 echipe, iar în categoria B 20 de echipe, împărțite în 2 serii. Cupa R.P.R., la rîndul ei, are reținute cinci date de disputare: **8 aprilie, 10 și 24 iunie, 1 iulie și 4 noiembrie** (finala). Asupra campionatului de juniori (anul acesta la a doua ediție), vom insista ceva mai mult. Se prevede să fie disputat de un număr de 35—40 de echipe, care vor juca în cinci localități diferite: București (2 serii), **Timișoara, Cluj, Orașul Stalin și Galați**. Asta înseamnă un lot de circa 700—800 de juniori, cadrele de mîine, cuprinși într-o competiție regulată. Este mărturia unei serioase preocupări pentru viitorul rugbiu-lui romînesc.

Campionatul republican de hochei

ORAȘUL STALIN (de la trimisul nostru). — Ultimele întîlniri programate în prima serie a campionatului republican de hochei pe gheață s-au desfășurat în cursul zilei de ieri pe patinoarul „Flamura Roșie" din localitate.

La ora 9 dimineața s-au întîlnit echipele Dinamo Tg. Mureș și Voința-București. Dinamoviștii au fost net superiori, reușind să termine învingători cu scorul de 7—1 (2—0, 4—1, 1—0).

La ora 18.30 s-a desfășurat în nocturnă, întîlnirea dintre echipele C.C.A. și Metalul-Steagul Roșu Orașul Stalin, terminată cu scorul de 9—0 (2—0, 3—0, 4—0) în favoarea hocheiștilor militari. Și de data aceasta hocheiștii militari s-au dovedit cu mult superiori adversarului, pe care l-au dominat cu autoritate. Ei au construit acțiuni spectaculoase, terminate în majoritatea lor cu lovituri puternice pe poartă.

În ciuda scorului categoric cu care au fost învinși jucătorii de la Metalul s-au comportat în această partidă destul de bine. Ei au avut cîteva situații de gol pe care le-au ratat sau au fost rezolvate în ultimă instanță de portarul de la C.C.A.

Cele 9 goluri ale echipei militare au fost realizate de: Zografi (5), Flamaropol (2), Dlugoș și Mărgăreanu.

Echipele C.C.A. și Metalul Steagul Roșu Orașul Stalin, clasate pe primele două locuri din seria de la Orașul Stalin vor participa cu Avîntul-Miercurea Ciuc și Știința Cluj la turneul final pentru desemnarea echipei campioane pe anul 1956.

Desfășurarea turneului final va începe azi și va programa în prima zi următoarele întîlniri: Avîntul (Miercurea Ciuc)—Metalul-Steagul Roșu (Orașul Stalin); C.C.A. — Știința (Cluj).

I. BOCIOACA

Politica colonială a Angliei și S.U.A. ascute încordarea în Orientul Mijlociu

SITUAȚIA DIN IORDANIA CONTINUĂ SĂ RĂMÎNĂ GRAVĂ

PARIS 10 (Agerpres). — Referindu-se la o emisiune a postului de radio Ierusalim, agenția France Presse anunță că în timpul recentelor demonstrații care au avut loc în orașul vechi al Ierusalimului și la Aman au fost omorîte 11 persoane, rănite grav 38 și peste 300 rănite ușor, de către trupe și poliție.

Agenția anunță de asemenea că orice comunicații cu aeroporturile din Ierusalim și Aman sînt în prezent întrerupte. Granița iordaniană a fost închisă.

★

WASHINGTON 10 (Agerpres). — TASS transmite: Fiind întrebat la conferința de presă din 9 ianuarie dacă sînt adevărate știrile că la 8 ianuarie infanteria marină americană a deschis focul împotriva participanților la demonstrațiile din Iordania, purtătorul de cuvînt al Departamentului de stat, White, a afirmat că el „a deschis focul, dar nu împotriva participanților la dezordini".

Un alt purtător de cuvînt al Departamentului de stat al S.U.A., a declarat că Departamentul de stat a fost informat că demonstranții iordanieni au încercat să pătrundă duminică 8 ianuarie în reședința consulului general, „fiind însă respinși de unitățile de pază din infanteria marină și de către personal".

★

LONDRA 10 (Agerpres). — Cercurile conducătoare din Anglia, îngrijorate de situația care s-a creat în ultimul timp în Orientul Mijlociu ca urmare a împotrivirii popoarelor arabe față de pactul militar agresiv de la Bagdad, iau măsuri grabnice pentru a-și menține pozițiile în această regiune. Astfel, sub pretextul asigurării „protecției supușilor britanici" din această regiune, ministerul de război britanic a anunțat într-un comunicat dat publicității la 10 ianuarie că, avînd în vedere situația din Orientul Mijlociu, guvernul Angliei a luat măsuri pentru a pune la dispoziția comandamentului britanic din Orientul Mijlociu un număr suficient de soldați.

Agenția France Presse anunță că trupele suplimentare au și plecat spre Cipru, de unde se vor îndrepta către Orientul Mijlociu.

REPROȘURILE ADUSE ANGLIEI DE CERCURILE CONDUCĂTOARE DIN S.U.A.

NEW YORK 10 (Agerpres) — Potrivit unor știri apărute în presa americană, cercurile conducătoare din Statele Unite acuză Anglia pentru eșecul său în încercările de a atrage Iordania în pactul de la Bagdad. Corespondentul din Washington al ziarului „New York Times" publică un articol în care afirmă că „oficialitățile americane au adoptat o poziție critică față de felul cum Anglia a făcut să eșueze eforturile de a atrage Iordania în pactul de la Bagdad". Corespondentul afirmă că aceste cercuri își exprimă teama că actuala situație „va fi exploatată" de toți cei care se opun blocurilor militare create de occidentali în Orientul Mijlociu. Principala vină pentru eșecul englez, subliniază autorul articolului, o poartă generalul Templer, șeful statului major imperial britanic, care „a bătut cu pumnul în masă" cerînd ca Iordania să adere chiar în timpul vizitei sale în această țară la pactul de la Bagdad.

NOI MANEVRE ÎN VEDEREA ATRAGERII ȚĂRILOR ARABE LA PACTUL DE LA BAGDAD

BAGDAD 10 (Agerpres). — La 10 ianuarie s-a deschis la Bagdad prima ședință a așa numitei „comisii economice" a pactului de la Bagdad.

La ședință a asistat în afară de reprezentanții celor cinci state membre ale pactului — Anglia, Turcia, Irak, Iran, Pakistan și o delegație de observatori americani, condusă de Waldemar Gallman, ambasadorul Statelor Unite la Bagdad.

Scopul principal al acestei comisii este stabilirea unei așa zise colaborări economice strînse cu țările arabe care au refuzat să participe la pactul de la Bagdad.

În capitalele unor țări arabe se consideră că proiectata „colaborare economică" nu reprezintă decît reeditarea, într-o formă nouă, a încercărilor de atragere a tuturor țărilor arabe în zona de influență a pactului agresiv de la Bagdad.

★

WASHINGTON 10 (Agerpres). — În presa americană precum și în comentariile corespondenților din Washington ai agențiilor de presă occidentale, se acordă în ultimul timp o atenție deosebită strategiei pe care diplomația britanică intenționează să o aplice în Orientul Mijlociu. În special în lumina recentelor sale eșecuri din Iordania precum și în legătură cu nepopularitatea pactului de la Bagdad în țările arabe. Astfel, ziarul „New York Herald Tribune" în două editoriale consecutive anunță că în cursul viitoarelor tratative care vor avea loc între primul ministru al Marii Britanii, Eden și președintele Eisenhower, partea britanică va supune examinării un proiect privind crearea unei organizații economice de tipul planului Marshall pentru țările din Orientul Mijlociu. Corespondentul din New York al agenției Associated Press completează că această propunere a fost elaborată pe baza discuțiilor care au avut loc recent la Londra între Selwyn Lloyd, ministrul de Externe al Marii Britanii, și opt reprezentanți diplomatici englezi din Orientul Mijlociu. Astfel, organizația creată ar urma să fie strîns legată de pactul de la Bagdad.

Ocupîndu-se de scopurile unei astfel de organizații, comentatorii relevă faptul că prin aceasta s-ar deschide o etapă nouă în lupta pentru extinderea dominației colonialiste asupra popoarelor din Orientul arab pe alte căi decît cele pur militare. Totodată, nu se ascunde faptul că crearea unei astfel de organizații este direct subordonată unor scopuri care nu au nimic comun cu interesele economice ale țărilor asupra cărora urmează să se extindă activitatea organismului respectiv.

★

CAIRO 10 (Agerpres) — TASS transmite: Revista „Roza el-Iussef", comentînd politica Angliei și S.U.A. în Orientul Apropiat și Mijlociu, scrie că aceste țări vor să înlocuiască și să cotropească Orientul arab. De pe timpul lui Palmerstone, declară revista, scopul politicii engleze în Egipt și în alte țări arabe a rămas, cu mici excepții, neschimbat. Principalul scop al Angliei în această regiune este obținerea de materii prime, piețe de desfacere, căi de comunicație și asigurarea intereselor sale strategice. La rîndul lor, Statele Unite vor să acapareze petrolul din Orientul Mijlociu, bumbacul, căile strategice.

Anglia și Statele Unite, continuă ziarul, caută să-și camufleze rapacitatea, sub paravanul discuțiilor cu privire la „lupta împotriva comunismului".

În articol se subliniază că Egiptul și alte țări arabe trebuie să tindă spre întărirea continuă a independenței lor naționale pentru a respinge expansiunea imperialistă. Scopul nostru, scrie revista, este de a asigura poporului egiptean cele mai bune condiții de viață și prosperitate.

★

PARIS 10 (Agerpres). Sub titlul „Dilemă la Aman", ziarul „Le Monde" subliniază că opinia publică iordaniană este aproape în unanimitate împotriva pactului de la Bagdad, așa cum s-a văzut încă cu prilejul „vizitei inoportune" a generalului englez Templer în capitala Iordaniei.

„Opoziția față de pactul de la Bagdad subliniază „Le Monde", este cu atît mai viguroasă cu cît această alianță este respinsă de majoritatea popoarelor arabe și în special de Egipt, Arabia Saudită și Siria".

„Califul" din Bagdad

John Bull—Allah mi-e martor că semnele sînt potrivnice!
Desen de CIK DAMADIAN

Ambasadorul Turciei în U.R.S.S. și-a prezentat scrisorile de acreditare

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 ianuarie președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., K. E. Voroșilov, l-a primit la Kremlin pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Turce în U.R.S.S., K.N. Kavur, care și-a remis scrisorile de acreditare.

K.E. Voroșilov și ambasadorul K.N. Kavur au rostit cu acest prilej cuvîntări.

După remiterea scrisorilor de acreditare, K.E. Voroșilov a avut o convorbire cu K.N.Kavur.

—o—

Proiectul de constituție a Pakistanului

KARACI 10 (Agerpres). — TASS transmite: A fost publicat proiectul de constituție a Pakistanului, care va fi supus discuțiilor în Adunarea constituantă. Conform acestui proiect, Pakistanul, care în prezent este un dominion englez, va deveni „o republică independentă musulmană". (Agenția Reuter arată că primii miniștri ai țărilor din comunitatea britanică de națiuni au hotărît în februarie 1955 la Londra, că Pakistanul poate rămîne membru al „Commonwealthului" după ce va deveni republică). Statul va fi condus de un președinte care trebuie să fie neapărat musulman, ales de membrii adunărilor legislative centrale și provinciale reunite. Adunarea legislativă centrală va purta numi Adunarea Națională și va fi formată din 300 de membri; 10 locuri vor fi rezervate femeilor.

—o—

Planurile S. U. A. cu privire la înarmarea aliaților săi atlantici

WASHINGTON 10 (Agerpres) — Observatorul ziarului „New York Post", Robert Allen, scrie că „planurile secrete" ale guvernului S.U.A. pentru înarmarea aliaților săi din blocul Atlanticului de nord constituie „principalul motiv al sporirii cu multe miliarde de dolari a bugetului de ajutorare a statelor străine".

Potrivit corespondentului, aceste planuri prevăd înarmarea cu arma atomică a țărilor membre ale N.A.T.O. și în special a Germaniei occidentale. Allen specifică că încă la sesiunea miniștrilor Afacerilor Externe ai țărilor N.A.T.O., care s-a ținut luna trecută la Paris, Dulles a promis să pună la dispoziție această armă „în mod preliminar" aliaților occidentali.

Allen declară că președintele Eisenhower examinează în prezent problema prezentării în Congres a unor amendamente la legea cu privire la energia atomică, care ar permite guvernului S.U.A. să înfăptuiască aceste planuri. După părerea lui Allen, această propunere va prilejui însă o aprigă dispută în Congres.

A început livrarea de armament american pentru viitorul wehrmacht

BERLIN 10 (Agerpres). — Agențiile de presă anunță că luni au sosit la Andernach, în Germania occidentală, primii instructori americani și primele transporturi de armament destinate viitorului wehrmacht. Autoritățile americane din Germania au precizat că instructorii americani care vor forma viitoarele cadre de ofițeri vest-germani au participat la agresiunea din Coreea. Ei au sosit în republica federală în cadrul acordului militar bilateral încheiat între Statele Unite și guvernul de la Bonn.

Ședința solemnă de la Tirana cu prilejul aniversării R.P. Albania

TIRANA 10 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 ianuarie a avut loc la Tirana o adunare solemnă consacrată celei de a 10-a aniversări a proclamării Republicii Populare Albania.

În sala Teatrului Popular se aflau fruntași din industrie și agricultură, oameni de știință, litere și artă, reprezentanți ai organizațiilor obștești.

Participanții la adunare au salutat cu căldură apariția în Prezidiu a conducătorilor Partidului Muncii din Albania și ai guvernului Republicii.

Raportul cu privire la cea de a 10-a aniversare a proclamării Republicii Populare Albania a fost prezentat de Manush Mușfiu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Adunarea a adoptat cu mare însuflețire textul unui mesaj de salut adresat Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, guvernului sovietic și Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Scrisoarea adresată de A. A. Sobolev președintelui Consiliului de Securitate

NEW YORK 10 (Agerpres). — TASS transmite: Președintele Consiliului de Securitate, Belaunde, a fixat pentru data de 12 ianuarie ședința Consiliului de Securitate, care va continua examinarea plîngerii Siriei împotriva acțiunilor agresive ale Israelului.

Reprezentantul permanent al U.R.S.S. la O.N.U., A. A. Sobolev, a adresat președintelui Consiliului de Securitate următoarea scrisoare:

„Stimate Domnule Președinte!

În conformitate cu articolul 38 din regulile de procedură ale Consiliului de Securitate, am onoarea de a solicita prin prezenta punerea la vot a proiectului de rezoluție în următoarea formă:

„Examinînd raportul din 20 decembrie 1955 prezentat de șeful statului major al organismului O.N.U. cu privire la supravegherea îndeplinirii prevederilor armistițiului,

Reamintind de rezoluția sa din 15 iulie 1948,

Reamintind de asemenea de condamnarea acțiunilor militare ale Israelului, exprimată în rezoluțiile din 22 noiembrie 1953 și din 30 martie 1955,

Relevînd că Consiliul de Securitate a indicat Israelului în cele două rezoluții mai susmenționate să ia măsuri eficace în scopul preîntîmpinării repetării unor astfel de acțiuni militare,

Extrem de neliniștit de faptul că Israelul nu a luat în considerație susmenționatele rezoluții,

Luînd în considerație că noi acțiuni militare ale Israelului pot tulbura pacea și securitatea în această regiune,

Consiliul de Securitate

1. — Condamnă Israelul pentru atacul său revoltător săvîrșit de unitățile sale militare la 12 decembrie 1955 împotriva teritoriului și forțelor armate ale Siriei; 2) hotărăște că susmenționata acțiune constituie o încălcare a rezoluției din 15 iulie 1948, a acordului general dintre Israel și Siria și a obligațiilor luate de Israel în conformitate cu Carta; 3) cheamă Israelul să ia toate măsurile necesare pentru preîntîmpinarea unor astfel de acțiuni; 4) avertizează că repetarea fie pe viitor va duce la o situație care va cere Consiliului de Securitate examinarea problemei cu privire la aplicarea art. 39 din Carta O.N.U.; 5) hotărăște că Israelul trebuie să achite compensația corespunzătoare pentru pagubele materiale și pierderile umane provocate de susmenționatul atac; 6) propune secretarului general al Organizației Națiunilor Unite să prezinte Consiliului de Securitate rapoarte periodice cu privire la îndeplinirea prezentei rezoluții".

Vă rog, domnule președinte, să publicați prezenta scrisoare ca un document al Consiliului de Securitate.

Cu stimă
A. A. SOBOLEV,
reprezentant permanent al U.R.S.S. la O.N.U.

Președintele Eisenhower și-a reluat activitatea

WASHINGTON 10 (Agerpres). — Agențiile de presă americane anunță că la 8 ianuarie președintele Eisenhower și-a reluat activitatea la Casa Albă, după o convalescență de aproape patru luni.

★

WASHINGTON 10 (Agerpres). — La 8 ianuarie, președintele Eisenhower a ținut o conferință de presă la Key West, statul Florida, unde se află în convalescență. Președintele a declarat că se înapoiază la Casa Albă pentru a-și relua activitatea.

Întrebat de ziariști dacă a luat vreo hotărîre în ce privește posibilitatea de a candida din nou pentru postul de președinte, Eisenhower a comunicat că va anunța despre aceasta la o dată ulterioară.

Pentru marți 10 ianuarie, președintele Eisenhower a convocat la Casa Albă pe liderii republicani din Congres.

—o—

Vizita făcută de V. A. Zorin cancelarului Adenauer

BONN 10 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 9 ianuarie ambasadorul Uniunii Sovietice în Republica Federală Germană, V. A. Zorin, a făcut o vizită oficială cancelarului R.F. Germane, Adenauer.

—o—

Președintele Tito s-a reîntors în Iugoslavia

BELGRAD 10 (Agerpres). — Agenția Taniug anunță că în ziua de 10 ianuarie președintele R.P.F. Iugoslavia — Iosip Broz-Tito — a sosit pe bordul vasului „Galeb" în portul Pola, venind din călătoria sa din Etiopia și Egipt. În orașul Pola a avut loc un miting la care au luat parte 60.000 de cetățeni din oraș și localitățile apropiate. Cu acest prilej președintele Tito a rostit o cuvîntare.

—o—

Dizolvarea parlamentului grec

ATENA 10 (Agerpres). — Agenția Reuter anunță că în seara de 10 ianuarie regele Greciei a semnat un decret prin care se dizolvă parlamentul grec cu zece luni înainte de termenul de expirare al mandatului său. S-a anunțat că data alegerilor legislative a fost fixată pentru 19 februarie.

—o—

Înăsprirea relațiilor afgano-pakistaneze

KABUL 10 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „Islah" publică un comunicat al agenției Bahtar în care este expusă o declarație a Ministerului Afacerilor Externe al Afganistanului. În această declarație se arată că guvernul Pakistanului duclnd o politică ostilă față de Afganistan a cerut guvernului afgan să rechemă în decurs de 7 zile pe Mohammed Akbar Parvani, consulul afgan la Kveita, fără a avea nici un motiv pentru aceasta și fără a aduce vreun argument. Conform directivelor din Kabul consulul a părăsit Kveita.

Guvernul Afganistanului, ținînd seamă de acest act dușmănos al guvernului din Karaci față de Afganistan, se spune în comunicat, a fost silit să ia măsurile corespunzătoare și a cerut guvernului din Pakistan să rechemă în termen de o săptămînă pe Mazarul Hak, atașat militar al ambasadei Pakistanului din Afganistan, pentru activitatea sa dușmănoasă față de guvernul din Afganistan.

Răsfoind presa străină

„NEWSWEEK": „Vin amar"

Frițiunile dintre industriașii francezi și cei vest-germani au început să se manifeste tot mai ascuțit mai cu seamă în ceea ce privește acapararea unor piețe de desfacere. Neînțelegerile se manifestă în cele mai variate domenii. Dacă am încerca să le ierarhizăm ar trebui să începem cu contradicțiile privind Saar-ul și să terminăm poate cu problema... vinurilor. Oricît ar părea de ciudat însă există certuri chiar în această chestiune, minoră în aparență.

Amănunte interesante furnizează în acest sens revista americană „NEWSWEEK".

„Viticultorii francezi — spune revista — protestează împotriva a ceea ce numesc ei „practicile neloiale" ale comercianților germani. Germania cumpără aproape jumătate din exporturile de vin franceze. Cea mai mare parte este vin leftin de masă, consumat ca atare de germani sau transformat în rachiu.

Francezii aduc însă acuzația că vinurile cele mai bune cumpărate de germani sînt revîndute importatorilor americani, la prețuri mai mici decît cele cu care francezii le exportă direct din Franța. Acest lucru produce francezilor pierderi în dolari".

„TRIBUNE DES NATIONS": „Exportatorii vest-germani pe piața portugheză"

Industria vest-germană refăcută cu ajutorul binevoitor al capitaliștilor americani, englezi sau francezi caută noi surse de materii prime și piețe de desfacere. Pătrunderea produselor industriale ale Germaniei occidentale pe piețele capitaliste se face în detrimentul protecționiștilor și „aliaților" ei din coaliția nord-atlantică.

Un exemplu în acest sens îl oferă Portugalia. Revista „TRIBUNE DES NATIONS" publica la sfîrșitul anului trecut o notă în legătură cu pătrunderea Germaniei occidentale pe piața portugheză sub următorul titlu: „Piața portugheză, care este în mod tradițional aprovizionată de Anglia, este obiectul unor vii presiuni din partea exportatorilor germani".

Iată ce scria revista: „Ne amintim desigur că între 1940 și 1943 Portugalia a permis Germaniei să se aprovizioneze din abundență cu materiile sale prime strategice și îndeosebi cu tungsten. Au fost necesare presiunea americană și engleză și schimbarea situației pe frontul din Africa de nord și din Europa de est pentru ca englezii să poată pătrunde din nou pe piețele portugheze, reușind să înlăture influența germană în urma prăbușirii Germaniei, în 1945. Acum însă, furnizorul german a revenit pe piața portugheză, fiind chiar pe punctul de a ocupa primul loc.

În cursul primelor 10 luni ale anului 1955, 14,4 la sută din importurile portugheze provin din Germania occidentală, în timp ce importurile din Anglia ocupă locul al doilea cu 14,3 la sută. Germanii acordă o atenție deosebită exporturilor de mașini. Germania occidentală a livrat, în primele 10 luni ale anului 1955, mașini în valoare de 147 milioane escudos, în timp ce Anglia a livrat mașini numai în valoare de 124 milioane".

Nu e nimic surprinzător în faptul că, printre motivele pentru care unele cercuri engleze cer cu atîta asiduitate înarmarea masivă a Germaniei occidentale este și următoarea socoteală: „trebuind să depună eforturi în vederea reînarmării, industria vest-germană va produce mai puține mărfuri destinate exportului".

Nu e nimic surprinzător... Dar e un calcul imprudent, după cum arată istoria.

Scurte știri externe

DINEUL OFERIT DE DAG HAMMARSKJOELD ÎN CINSTEA REPREZENTANȚILOR ȚĂRILOR NOU PRIMITE ÎN O.N.U.

NEW YORK. — Agenția Associated Press anunță că la 9 ianuarie secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, Dag Hammarskjoeld, a oferit un dineu în cinstea reprezentanților țărilor primite la cea de a 10-a sesiune a Adunării Generale în O.N.U. La dineu au participat diplomați din partea a 11 din aceste țări, precum și numeroși reprezentanți ai departamentelor secretariatului general.

Au participat reprezentanții Romîniei, Ungariei, Cambodgiei, Ceylonului, Finlandei, Irlandei, Italiei, Iordaniei, Laosului, Portugaliei și Spaniei. Au fost de asemenea invitați reprezentanții Albaniei, Bulgariei, Austriei Libiei și Nepalului, care nu au putut însă lua parte la dineu.

GUVERNUL S.U.A. ÎMPIEDICĂ ÎNAPOIEREA ÎN PATRIE A STUDENȚILOR CHINEZI

PEKIN. — China Nouă transmite: Ziarul „Jenminjihao" a publicat la 9 ianuarie scrisoarea colectivă a unui grup de studenți chinezi care s-au înapoiat din S.U.A. în patrie. Autorii scrisorii acuză guvernul Statelor Unite că acesta împiedică înapoierea în patrie a studenților chinezi.

În scrisoare se arată că guvernul S.U.A. a început să persecute organizațiile studențești chineze după formarea R. P. Chineze. S-au făcut toate încercările pentru a reține pe studenții chinezi în S.U.A. Dacă unul dintre aceștia încerca să părăsească America, el era amendat cu sume mergînd pînă la 5.000 de dolari americani, sau condamnat la închisoare pe termene ajungînd pînă la cinci ani.

În scrisoare se arată de asemenea că studenții chinezi au fost anchetați de departamentul american pentru imigrare și de naturalizare și de F.B.I. De asemenea, agenții gomindaniști răspîndeau zvonuri tendențioase în rîndurile studenților chinezi.

În încheierea scrisorii, autorii adresează compatrioților lor și tuturor popoarelor lumii rugămintea de a ajuta să se înapoieze în patrie pe mîlle de studenți chinezi care se mai găsesc în S.U.A.

A 38-a ANIVERSARE A P. C. DIN ARGENTINA

BUENOS AIRES. — TASS transmite: Cercurile opiniei publice din Argentina au sărbătorit cea de a 38-a aniversare a întemeierii partidului comunist.

Într-un articol publicat de ziarul „Nuestra Palabra", Victor Larralde, membru al C. C. al Partidului Comunist din Argentina, a subliniat că în actualele condiții este necesară crearea unui partid de masă. Crearea unui astfel de partid, arată el, „este posibilă și necesară pentru că clasa muncitoare și poporul înțeleg justețea liniei noastre politice și înconjoară partidul nostru cu o dragoste tot mai mare". În prezent a început o campanie pentru recrutarea de noi membri în rîndurile partidului comunist.

La festivitățile cu prilejul celei de a 38-a aniversări a partidului, care au ținut trei zile, au participat 100.000 de oameni ai muncii din capitală și provincie.

INGRIJORĂRILE SENATORULUI GEORGE .....

WASHINGTON (Agerpres). — În cadrul unui interviu transmis de posturile de radio americane la 9 ianuarie, senatorul Walter George, președintele Comisiei senatoriale pentru afacerile externe și a exprimat părerea că politica externă a Statelor Unite „nu este într-o situație prea fericită în momentul de față". El a declarat că, după părerea sa, în ultimele cîteva luni S.U.A. „nu au făcut prea multe progrese" în relațiile lor externe și nu au avut o „atitudine pozitivă".

Referindu-se la problema „ajutorului" american pentru străinătate, senatorul George care s-a pronunțat anterior împotriva sporirii sumelor alocate în acest scop pentru exercițiul fiscal viitor, și-a reafirmat poziția, declarînd că S.U.A. „ar trebui să evite de a se angaja în vreun program economic pe termen lung" cu țările străine.

... ȘI ALE D-LUI DOUGLAS

NEW YORK. — După cum anunță agenția Associated Press, William O. Douglas, membru al Curții Supreme a Statelor Unite, a publicat în revista „Look" un articol în care scrie că „dacă Rusia se va bucura de pace", ea poate exercita o influență urîtă asupra Asiei și Europei.

„Rusia ferice, pașnică, înfloritoare, scrie Douglas, reprezintă cea mai dificilă problemă internațională cu care a avut de-a face vreodată America... Dacă Rusia va reuși să obțină pace fie măcar timp de un deceniu, ea va putea să-și ridice considerabil nivelul de trai în țara sa. Datorită acestui singur fapt, ea poate exercita o presiune urîtă asupra Asiei, precum și a Europei... Majoritatea zdrobitoare a țărilor cu nivel de trai scăzut vor deveni receptive ca vecine ale Rusiei pașnice și înfloritoare.

Nivelul de trai crescînd din Rusia va reprezenta o urîtă momeală pentru asiatici. Rusia înfloritoare și ferice va putea să ispitească și masele europene".

UN MARE SCANDAL ÎN TEXAS

NEW YORK (Agerpres). — După cum relatează revista „Time", autoritățile statului Texas au dispus efectuarea unei anchete în legătură cu operațiile lui „U. S. Trust & Guaranty", una din cele mai mari societăți de asigurare din Statele Unite întemeiată de Benton Shoemake.

În vara anului trecut, procurorul general al statului Texas l-a acuzat pe Shoemake că falsifică conturile societății și a dat în vileag că din activul ei au dispărut patru milioane de dolari. În timp ce societatea a contractat datorii de cinci milioane de dolari. Pentru a atrage deponenți, Shoemake angajase pe cunoscutul comentator de politică externă Drew Pearson, care făcea reclamă societății la posturile de radio-televiziune.

Societatea „U.S. Trust & Guaranty" numără 128.000 deponenți, în special din categoria celor cu venituri mici care sînt amenințați să-și piardă toate drepturile, al căror total se ridică la peste cinci milioane de dolari. Încă în 1938 Shoemake a provocat falimentul unei alte societăți de asigurări.

Revista „Time" califică acest caz drept cel mai grav scandal din istoria, și așa destul de bogată în scandaluri, a statului Texas, iar Garland Smith, președintele comisiei pentru societățile de asigurări din Texas a declarat: „Nu cunosc nici un faliment în istoria Texas-ului care să afecteze atît de mulți oameni. Este greu să dormi cînd te gîndești la toți acești oameni care și-au pierdut banii".

REACȚIA SENATORILOR PARTIDULUI DEMOCRAT DIN S.U.A. LA MESAJUL LUI EISENHOWER

NEW YORK. — Ocupîndu-se de reacția Congresului S.U.A. la mesajul lui Eisenhower „Cu privire la starea Uniunii", corespondentul Agenției United Press declară că comitetul politic al grupului senatorial al partidului democrat a aprobat declarația senatorului Johnson, în care se spune: „Majoritatea americanilor știu că situația internă nu este atît de trandafirie cum a prezentat-o președintele Eisenhower și că situația din străinătate inspiră o serioasă neliniște".

ARESTĂRI ÎN IRAN

TEHERAN. — TASS transmite: După cum anunță ziarele, în cadrul anchetei în legătură cu asasinarea fostului prim ministru Razmara, la 7 ianuarie a fost arestat întemeietorul Partidului oamenilor muncii din Iran, Baghai, precum și foștii deputați Ali Zohari și Nariman. Cunoscutul conducător religios, Kasiani, urmează să fie citat pentru a depune o depoziție.

După cum anunță ziarul „Ferman", la 8 ianuarie au fost arestați Hosseln Maki, fost membru al Consiliului superior pentru problemele petrolului, Abol Zakheb, redactor responsabil al ziarului „Hamle", precum și cîțiva negustori, acuzați că ar fi finanțat pe membrii organizației musulmane de fanatici Fedaiane Islam.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● *La 9 ianuarie au început la Belgrad tratative între reprezentanții Iugoslaviei și Ungariei cu privire la încheierea unei convenții în legătură cu paza, întreținerea și restabilirea bornelor de frontieră la granița iugoslavo-ungară. (Taniug).*

● *După cum anunță ziarul „Nhandan", sub presiunea opiniei publice ostile din Vietnamul de sud cît și din Vietnamul de nord, „premierul" sud vietnamez, Ngo Dinh Diem a fost nevoit să amîne „alegerile" unilaterale din Vietnamul de sud hotărîte de el, prin încălcarea acordurilor de la Geneva. (China Nouă).*

● *Iuscelino Kubitschek, președintele nou ales al Braziliei, a sosit marți la Haga pe calea aerului, venind din Statele Unite. (France Presse).*

● *La 10 ianuarie, președintele Republicii Cehoslovace, Antonin Zapotocki, l-a primit pe fostul președinte al Guatemalei, colonelul Arbenz, care se află în prezent în Cehoslovacia. Președintele a avut o convorbire prietenească cu fostul președinte al Guatemalei. (Ceteka).*

● *La 9 ianuarie s-a deschis la Moscova plenara conducerii Uniunii scriitorilor sovietici. Lucrările plenarei se desfășoară în comun cu cea de a 3-a conferință unională a tinerilor scriitori, convocată de conducerea Uniunii scriitorilor și C.C. al U.T.C.L. din U.R.S.S. (TASS).*

● *La El Kelaa, localitate situată la 100 km. est de Ouarzazate, (Maroc) au avut loc incidente sîngeroase în cursul cărora cinci marocani au fost uciși. Incidentul s-a produs cu prilejul arestării unui locuitor din această localitate. Poliția a tras împotriva populației care se opunea la arestarea marocanului. (France Presse)*

● *Pe baza acordurilor corespunzătoare, la 14 ianuarie se va deschide comunicația aeriană dintre Varșovia, Budapesta și Belgrad. Pe această linie vor circula de două ori pe săptămînă avioane ale organizației polone-ze a flotei aeriene civile „L.O.T.". (Taniug).*

Timpul probabil

(BULETINUL INSTITUTULUI METEOROLOGIC CENTRAL)

În București pentru următoarele trei zile: Vreme umedă cu ceață seara și dimineața, iar la amiază cer schimbător. Spre sfîrșitul intervalului, lapoviță și ploaie. Vînt moderat. Temperatura în creștere.

În țară pentru următoarele trei zile: Vreme umedă în cursul încălzire ușoară. Cer schimbător, mai mult noros. Precipitații sub formă de lapoviță și ninsoare, ce se vor transforma în ploaie în partea de sud-vest a țării. Vînt potrivit din sectorul sudic cu intensificări locale. Temperatura în creștere. Minimele vor fi cuprinse noaptea între minus 1 grad și minus 5 grade, iar maximele vor urca ziua de la minus 3 grade la plus 6 grade. Pe alocuri polei. Ceață dimineața și seara.

SPECTACOLE

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. — 19,00: Aida; *National „I. L. Caragiale"* (sala Studio) 19,30: Doctor fără voie. Căsătoria silită; *Armatei* (Bd. Magheru) 19,30: La ora 6...; *Armatei* (calea 13 Septembrie) 19,30: Avarul; *Municipal* — 19: Răzvan și Vidra; *Tineretului* — 19: Hoții; *Muncitoresc C.F.R.* (Giulești) 19,30: Chirița în provincie și Pisica din casă; *Studioul actorului de film „C. Nottara"* — 19,30: Patriotica Romînă; *Operetă* — 19,30: Lilieci; *Evreiesc de Stat* (sala din str. Al. Popov 23) 19,30: Șah mat; *Ansamblul de Estradă al R.P.R.* (calea Victoriei 174) 20: Cu dragostea nu-i de glumit; *Circul de Stat* — matineu 16,00 și seara 20,30: Spectacol excepțional.

CINEMATOGRAFE: Patria, Elena Pavel: Stele pe aripi; *Central, Magheru:* Seară de petrecere; *Republica București, Gh. Doja, 23 August, Libertății, Olga Bancic:* Alarmă în munți; completare: Surubul lui Marinică; *Filimon Sîrbu, Înfrățirea între popoare, I. C. Frimu:* S-au cunoscut într-o țesătură; *V. Alecsandri, Aurel Vlaicu:* Giuseppe Verdi; *Maxim Gorki, Timpuri Noi:* Spectacol de varietăți; Povestea unei sănii; *Năzdrăvăniile unei păpuși; Lumina, N. Bălcescu:* Lecția vieții; *Victoria, Al. Popov:* Domnișoara de Scuderi; *Tineretului:* Fata mexicană; *8 Martie:* Scanderbeg; *Grivița:* Prințesa Mary; *Vasile Roaită:* La revedere, domnule Grock; *Cultural, Flacăra:* El au coborît din munți; *Unirea, Popular:* Spre tărmuri noi; *C. David:* Este vinovat Ed. Martin?; *Al. Sahia:* Boris Godunov; *T. Vladimirescu:* Poteci primejdioase; *Arta:* Soldatul Ivan Brovkin; *Munca:* Leana; *Moșilor:* Anna Zaccheo; *Carpați:* Pentru 14 vieți; *Mașilor:* Maciovia; *Donca Simo:* Orizonturi fără sfîrșit; *M. Eminescu:* Într-o primăvară la Budapesta; *Volga:* Eu și bunicul; *8 Mai:* Căderea emiratului; *Rahova:* Tinerețe zbuciumată; *Gh. Coșbuc:* Maeștrii baletului rus.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA Piața Scînteii — Tel. 7.60.10.—7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"